

Katowice, dnia 3 marca 2026 r.
znak sprawy: OE-WS-PZ.7222.28.2025
znak decyzji: OE-WS-PZ.KW-00208/26
za dowodem doręczenia

Decyzja nr	1121/OE/2026
Organ wydający:	Marszałek Województwa Śląskiego
w sprawie	wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego
na podstawie	art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. <i>Kodeks Postępowania Administracyjnego</i> (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1691, dalej: Kpa) oraz na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, 183 ust. 1, 184 ust. 1, art. 192, art. 211, art. 214 ust. 5 i art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. <i>Prawo ochrony środowiska</i> (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm., dalej: POŚ)

po rozpoznaniu wniosku Strony, z dnia 24 marca 2025 r.

orzekam

zmienić warunki pozwolenia zintegrowanego, udzielonego decyzją Marszałka Województwa Śląskiego nr 2000/OE/2024 z dnia 6 czerwca 2024 r. (tekst jednolity) ze zmianą, dla instalacji spalania paliw zlokalizowanej na terenie zakładu TAURON Wytwarzanie S.A. - Oddział Elektrownia Jaworzno w Jaworznie - Elektrownia III, przy ul. Promiennej 51, dla której prowadzącym instalację jest TAURON Wytwarzanie S.A. z siedzibą w Jaworznie (NIP: 632-17-92-812, REGON: 276854946), w następujący sposób:

- I. W części I. decyzji „Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji”, w punkcie 2. „Charakterystyka instalacji i stosowanych technologii.”, w podpunkcie

2.1. „Dane ogólne i parametry produkcyjne.”, podpunkt 2.1.2. „Instalacje, urządzenia i działalność powiązana technologicznie z instalacją spalania paliw”,

otrzymuje brzmienie:

„2.1.2. Instalacje, urządzenia i działalność powiązana technologicznie z instalacją spalania paliw:

2.1.2.1. Instalacja odsiarczania spalin.

Instalacja oparta o metodę mokrą, wapienno-gipsową, oczyszcza spaliny ze wszystkich bloków energetycznych. Zastosowano 3 niezależne ciągi technologiczne absorpcji:

- ciąg technologiczny nr 1 – dla kotłów: 1, 2,
- ciąg technologiczny nr 2 – dla kotłów: 5, 6,
- ciąg technologiczny nr 3 – dla kotłów: 3, 4.

Proces odsiarczania polega na absorpcji dwutlenku siarki w wodnej zawieszynie wapienia. W wyniku tej reakcji, wymuszonego dotlenienia i operacji odsiarczania uzyskuje się stały suchy produkt - gips syntetyczny, który gromadzony jest w magazynie gipsu. Uzyskiwany gips syntetyczny wykorzystywany jest jako produkt (symbol PKWiU 26.53.10) w zakładach przemysłu budowlanego (w tym w Zakładzie KNAUF Jaworzno III zlokalizowanym bezpośrednio za ogrodzeniem Elektrowni), w przemyśle cementowym oraz w rolnictwie i leśnictwie. Gips transportowany jest do odbiorców przenośnikami taśmociągowymi lub samochodami.

W sytuacjach braku możliwości odbioru gipsu przez zakład przeróbczy, magazynowany będzie w krytym magazynie lub w wydzielonym miejscu (o pow. 8,6 ha), na terenie dawnego składowiska odpadów paleniskowych w Mysłowicach – Dzieńkowicach, na podstawie umowy najmu. Gips syntetyczny transportowany będzie za pomocą samochodów przykrytych plandekami.

Instalacja składa się z następujących węzłów technologicznych:

- węzeł przygotowania wodnej zawiesziny sorbentu
- węzeł mycia spalin
- węzeł odwadniania gipsu syntetycznego
- węzeł zasilania wodą obiegową
- węzeł obróbki ścieków
- węzeł doprowadzenia wody świeżej
- węzeł odprowadzania ścieków do oczyszczalni IOS
- lokalna oczyszczalnia ścieków z IOS

Parametry instalacji odsiarczania spalin:

L.p.	Wyszczególnienie	Jednostka	Wartość nominalna
1.	Ciąg mycia spalin dla dwóch kotłów	szt.	3
2.	Przepustowość spalin mokrych	Nm ³ spalin/h	2 ciągi × 1 850 000 1ciąg x 2 000 000
3.	Przepustowość spalin suchych	Nm ³ spalin/h	3 ciągi × 1 684 000
Spliny surowe suche; 6 % O ₂ :			
4.	Stężenie SO ₂	mg/Nm ³	Średnio: 3 400 Maksymalnie: 4 100
5.	Stężenie pyłu	mg/Nm ³	150 ÷ 550
6.	Temperatura spalin	°C	150
7.	Sorbent zawartość CaCO ₃	%	≥95
Spaliny oczyszczane suche, 6 % O ₂			
8.	Stężenie SO ₂	mg/Nm ³	≤ 200
9.	Stężenie pyłu	mg/Nm ³	≤ 50
Gips			
10.	Wilgotność gipsu	% wag. H ₂ O	≤ 10
11.	Zawartość CaSO ₄ x 2 H ₂ O	% wag.	≥ 90
12.	pH gipsu	-	5 ÷ 8
13.	Cl ⁻ zawartość jonów chlorkowych	% wag	≤ 0,01
Zużycie surowców i energii:			
14.	Mączka wapienna	Mg/h	38,7
15.	Woda procesowa	m ³ /h	393
16.	Energia elektryczna	MW	27
17.	Ilość powstających ścieków	m ³ /h	50
18.	Produkt - gips syntetyczny /10 % H ₂ O/	Mg/h	64,5
19.	Dyspozycyjność instalacji	%	≥ 95
20.	Zakres zmiany wydajności	%	30 ÷ 100

Spaliny z kotłów OP-650, po oczyszczeniu w elektrofiltrach, tłoczone są kanałami spalin do instalacji odsiarczania spalin. Dla pokonania oporów przepływu przez instalację, zainstalowano dodatkowe wspomagające wentylatory spalin (dwa na jeden ciąg technologiczny) o wydajności - ok. 1 000 000 Nm³/h.

Spaliny wprowadzane są do absorberów, gdzie w wyniku mycia spalin zawieszoną absorpcyjną następuje usunięcie dwutlenku siarki.

Zastosowane wymuszone dotlenianie umożliwia wytworzenie gipsu. W wyniku mycia spalin uzyskuje się także efektywne dodatkowe usunięcie pyłu oraz chlorków i fluorków. Jako sorbent stosowana jest mączka kamienia wapiennego. Jako dodatek do sorbentu w procesie odsiarczania spalin stosowany jest także odpad o kodzie 19 09 03 osady z dekarbonizacji wody (odzysk), który bezpośrednio po powstaniu kierowany jest do instalacji odsiarczania spalin. Dostawy mączki kamienia wapiennego odbywają się transportem samochodowym – autocysternami. Istnieje ewentualność realizacji dostaw cysternami kolejowymi. Mączka kamienia wapiennego magazynowana jest w dwóch zbiornikach mączki kamienia wapiennego.

Załadunek do zbiorników następuje pneumatycznie. Przygotowanie wodnej świeżej zawiesiny absorpcyjnej (20% wag. ciała stałego) następuje w zbiornikach mieszalnikach, skąd zawiesina podawana jest bezpośrednio do absorberów. Wydzielanie uzyskanego gipsu następuje dwustopniowo w bateriach hydrocyklonów 40 – 60% wagowych ciała stałego i w filtrach taśmowych próżniowych 10% wagowych H₂O.

W filtrze próżniowym następuje przemywanie wodą zdekarbonizowaną produktu dla usunięcia zanieczyszczeń, w tym zwłaszcza chlorków.

Ścieki z instalacji kierowane są do oczyszczalni ścieków wchodzącej w skład instalacji, gdzie następuje ich neutralizacja, usunięcie metali ciężkich i innych zawiesin, jak również odwodnienie i prasowanie osadów. Osady z oczyszczalni przekazywane są do przetwarzania firmom posiadającym stosowne zezwolenia

Oczyszczone ścieki są kierowane do kanalizacji zakładowej.

Jako woda procesowa używana jest woda z obiegu chłodzącego Elektrowni.

Węzeł odwadniania gipsu, obróbki ścieków, przygotowania zawiesiny absorpcyjnej, jak również magazyn mączki wapiennej i gipsu, jest wspólny dla całej instalacji.

Proces technologiczny jest zautomatyzowany i objęty kontrolą zapewniającą bezpieczeństwo ruchowe i wysoka sprawność. Automatyka minimalizuje obsługę osobową instalacji.

2.1.2.1.a Instalacja odazotowania spalin.

Instalacja odazotowania spalin, oparta na metodzie mieszanej, stanowiącej połączenie metody pierwotnej (palniki niskoemisyjne) z metodą selektywnej redukcji niekatalitycznej (SNCR), zainstalowana jest na blokach nr 2, nr 4, nr 6.

Metoda redukcji emisji NO_x z kotłów OP-650 składa się z następujących elementów technologicznych:

- a. Palniki niskoemisyjne nowego typu – NR3 z odchyłaniem.
- b. Dwustopniowy system dysz OFA.
- c. System wtrysku reagenta (RRI) – mocznika.
- d. System ochrony przed korozją ścian tylnej i bocznych kotła.

W skład instalacji odazotowania spalin kotłów OP–650k wchodzi:

1. Węzeł rozładunku i magazynowania roztworu mocznika, wspólny dla wszystkich kotłów OP-650k bloków nr 2, nr 4 i nr 6.
2. Instalacja transportu roztworu mocznika do kotłowni.
3. Instalacje przygotowania i wtrysku reagenta do kotłów.

Mocznik transportowany jest do Elektrowni ciężarówkami (cysternami), jako roztwór 32,5÷40%. Dwa takie same zbiorniki, o pojemności 330 m³, służą jako zbiorniki magazynowe. Zbiorniki te wyposażone są w niezbędne urządzenia zabezpieczające, między innymi w przełącznik zabezpieczający przed przepełnieniem, miejscowe wskazanie poziomu. Misa zabezpieczająca, o pojemności 330 m³, wyłożona wykładką chemoodporną, służącą do zbierania mocznika na wypadek wycieku mocznika lub uszkodzenia zbiornika, jest pod każdym ze zbiorników. Ewentualne niewielkie wycieki z tac rozładunkowych i magazynowych będą spływać grawitacyjnie do zbiornika buforowego, o pojemności 5 m³, skąd po odpompowaniu będą przekazywane do utylizacji lub będą przepompowywane z powrotem do zbiornika magazynowego, ze względu na możliwość ich powtórnego wykorzystania.

W okresie zimowym mocznik będzie podgrzewany za pomocą sterowanych przez regulator temperatury grzałek elektrycznych, ponadto będzie wymuszana ciągła recyrkulacja. Recyrkulacja będzie również stosowana w lecie, w celu zapobieżenia wytrącania się mocznika w formie stałej z roztworu.

Ze zbiornika magazynowego, roztwór mocznika jest pompowany do zbiorników dziennych, o pojemności 5 m³, usytuowanych w pobliżu poszczególnych kotłów. Zbiornikiienne wyposażone są w przetworniki poziomu do ciągłego monitorowania poziomu mocznika w zbiorniku. Gdy poziom roztworu spadnie poniżej poziomu napełniania (ustawialnego przez operatora), zostanie otworzony zawór zbiornika dziennego i część recyrkulującego mocznika zostanie podana ze zbiornika magazynowego do zbiornika dziennego, do momentu jego napełnienia. Przed wtryskiem mocznika do kotła, zostanie on rozcieńczony do stężenia 6÷8%, za pomocą wody zdemineralizowanej. Poprawia to wymieszanie mocznika i spalin w kotle. Przepływ mocznika regulowany jest automatycznie do punktów wtrysku na przedniej ścianie kotła.

Instalacja odazotowania spalin kotłów OP-650k znajduje się w centralnej części zakładu. Węzeł rozładunku i magazynowania roztworu mocznika znajduje się po wschodniej stronie kotłowni bloków 1–6. Instalacja przygotowania i wtrysku roztworu mocznika do kotłów znajduje się w budynku kotłowni, pojedyncza instalacja odpowiednio przy każdym kotle parowym OP-650k bloków nr 2, nr 4, nr 6. Miejsce magazynowania roztworu mocznika i kotłownia połączone są instalacją transportu roztworu mocznika.

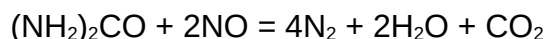
Związki NO_x zredukowane są w palenisku, przez wytwarzanie wysokotemperaturowego płomienia, o działaniu redukcyjnym bardzo blisko końcówki palnika NR3 oraz kontrolowane dozowania powietrza w obszarze spalania, tak zwaną technologią dwustrefowego spalania (stopniowanie powietrza), przez zastosowanie dwurzędowego systemu dysz OFA powyżej najwyższego rzędu palników. Poprzez stworzenie warunków pod-stechiometrycznych w strefie palnikowej, uzyska się niższe emisje NO_x, spowodowane niższym udziałem O₂, niższą

temperaturą płomienia i większą ilością rodników CH (węglowodorowych), które reagują z NO_x tworząc cząsteczkowy N₂.

W celu maksymalnej redukcji NO_x i jednoczesnej kontroli tworzenia niedopału węgla w popiele lotnym (UBC) i koncentracji tlenku węgla (CO) za kotłem, rozwinięty jest dwustopniowy system dysz OFA. Istniejący wcześniej poziom dysz OFA jest używany jako dolny poziom OFA, a nowy poziom dysz OFA zainstalowany jest powyżej istniejącego systemu. Wyższy system OFA wyposażony jest w dysze typu hybrydowego, które dawkuje powietrze do komory kotła, zapewniając lepszą penetrację. Każdy poziom OFA ma po 12 dysz, umiejscowionych na przedniej i tylnej ścianie kotła. Wtrysk mocznika (RRI) realizowany jest za pośrednictwem 29 dysz zlokalizowanych na przedniej ścianie kotła. Technologia RRI rozszerzy obszar redukcji NO_x w płomieniu na większy obszar komory paleniskowej, ponieważ podobne rodniki są tworzone z mocznika w warunkach podstechiometrycznych, jakie wytwarzane są blisko palników NR3.

Mocznik (CO(NH₂)₂) rozpada się na NH₃ i HNCO. Związki NH₃ i HNCO są czynnikami redukującymi NO w temperaturze 1200–1400°C.

Ogólna reakcja tlenku azotu z mocznikiem jest następująca:

W przypadku, gdy pozostanie nieprzereagowany reagent – mocznik, to będzie on spalany w strefie dysz OFA, nie powodując pozostawiania śladów amoniaku w popiele czy gipsie.

Wszystkie rurociągi przesyłowe mocznika (rozładunek z cystern do zbiorników, transport ze zbiorników magazynowych do zbiorników roztwarzania) na zewnątrz są izolowane. Dodatkowo cała instalacja będzie ogrzewana za pomocą grzałek elektrycznych, w celu zapobiegania krystalizacji roztworu mocznika. Grzałki elektryczne będą wykonane jako przewody lub maty grzejne, zasilane z rozdzielni 230/400 V. Średnie zużycie mocznika w instalacji SNCR dla jednego bloku to ok. 300 l/h.

Średnie zużycie wody zdemineralizowanej, na potrzeby rozcieńczania roztworu mocznika dla jednego bloku wyniesie to około 1,5 m³/h. Zużycie energii elektrycznej na potrzeby instalacji wyniesie maksymalnie 1 200 kWh.

Instalacja odazotowania spalin oparta na metodzie selektywnej redukcji katalitycznej (SCR) zainstalowana jest na blokach nr 1, nr 3, nr 5.

Technologia metody wtórnej (tzw. SCR - metoda katalityczna) polega na redukcji powstałych w komorze paleniskowej tlenków azotu, w której jako środek redukujący tlenki azotu wykorzystywany jest amoniak (NH₃), w formie 24% roztworu wody amoniakalnej. Jej zadaniem jest redukcja tlenków azotu NO_x, z poziomu 400 mg/Nm³

do poziomu zapewniającego uzyskanie średniorocznych stężeń na emitatorach $\leq 150 \text{ mg/Nm}^3$.

Na całość instalacji składają się elementy takie jak: reaktor SCR, stacja DRiM (Dystrybucji, Rozładunku i Magazynowania), układu przygotowania i wtrysku reagenta, rurociągi, aparatura kontrolno-pomiarowa, armatura pomocnicza, instalacje pomocnicze. Instalacja SCR-DeNO_x jest zabudowana jako zewnętrzny reaktor SCR na zewnątrz kotłowni. Instalacja SCR-DeNO_x wykonana jest jako układ SCR-HD, do oczyszczania spalin, o wysokim zapyleniu.

Głównym elementem instalacji jest reaktor (w którym zabudowane są warstwy katalizatora), wtrysk reagenta, akustyczny system czyszczenia, pomiary oraz elementy drugorzędne.

Kolejnym, kluczowym elementem instalacji jest stacja DRiM (stacja rozładunku, magazynowania i dystrybucji reagenta). W jej skład wchodzi między innymi: zbiorniki wody amoniakalnej, o pojemności roboczej 120 m³ każdy (ZWA A i ZWA B), pompy rozładunkowe, pompy podawcze, zbiornik ścieków wraz z pompą, rurociągi, aparatura kontrolno-pomiarowa i armatura.

Stacja rozładunku, magazynowania i dystrybucji reagenta (DRiM) przystosowana jest do rozładunku cystern samochodowych. Rozładunek wodnego roztworu amoniaku do zbiorników realizowany jest przez pompy rozładunkowe (PR A oraz PR B), które posadowione są na ramie w pobliżu zbiorników. Aby zapewnić bezpieczeństwo procesu rozładunku, należy najpierw uzyskać zezwolenie na rozładunek z Nastawni Blokowej. Aby uniknąć uwalniania się do otoczenia powietrza, zawierającego opary amoniaku, instalacja wyposażona została w rurę recyrkulacyjną, łączącą przestrzeń gazową cysterny i zbiornika. Na stacji DRiM zabudowano podziemny, żelbetowy zbiornik ścieków (ZS), do którego kierowane są ścieki z tacy pomp rozładunkowych, a w czasie rozładunku, również ze stanowiska autocysterny. Zbiornik ścieków wyposażony jest w urządzenie do pomiaru pH oraz przyłączy do odbioru ścieków przez wóz asenizacyjny. W zależności od poziomu pH ścieki będą kierowane przy pomocy pompy ścieków (PS) do kanalizacji przemysłowej (pH 6.5÷9) lub będą odbierane przez wóz asenizacyjny. Reagent podawany jest do instalacji blokowych, za pomocą jednej z dwóch pomp podawczych (PP A lub PP B). Stacja wyposażona została we wszystkie niezbędne urządzenia zabezpieczające, takie jak: zawory nadmiarowo-upustowe, zabezpieczenie przed przepełnieniem zbiornika, prysznic bezpieczeństwa, oczomyjkę.

Instalacja wyposażona została w niezbędne instalacje bezpieczeństwa, zabezpieczające przed skutkami wycieku wody amoniakalnej, takie jak:

- a. żelbetowe tace wychwytowe, zabezpieczające przed skażeniem gleby ze zbiornikiem ścieków i pompą do ich przepompowywania. Tace są zabudowane w miejscu rozładunku autocysterny oraz na stanowisku pomp rozładunkowych i podawczych;

- b. detektory oparów amoniaku, wraz z sygnalizacją wycieku z sygnałem świetlnym i dźwiękowym. System ten połączony jest z instalacją sygnalizacji świetlnej i dźwiękowej oraz systemem zraszającym mgłą wodną, który zapobiega rozprzestrzenianiu się oparów amoniaku w powietrzu atmosferycznym;
- c. instalację zraszaczy.

Na teren zakładu woda amoniakalna dostarczana jest za pomocą autocystern, o pojemności roboczej zbiornika ok. 26,5 m³.

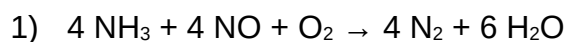
Stanowisko do rozładunku autocysterny jest przystosowane do jednoczesnego rozładunku jednej cysterny. Podczas rozładunku, ciśnienie panujące w rozładowywanej cysternie oraz w zbiorniku magazynowym, do którego przepompowywana jest woda amoniakalna, musi być wyrównane. Osiąga się to za pomocą połączenia, nazywanego wahadłem gazowym. Rozładunek cysterny realizowany jest za pomocą jednej z dwóch pomp rozładunkowych pracujących w układzie pełnej rezerwacji (2 x 100%). Na ssaniu pomp zamontowane są filtry (FPP A oraz FPP B), które posiadają lokalny pomiar spadku ciśnienia, sygnalizujący zabrudzenie filtra. Podczas rozładunku cysterna znajduje się na tacy rozładunkowej, która wychwytuje ewentualne wycieki reagenta. Z tacy ścieki są odprowadzane do żelbetowego, podziemnego zbiornika ścieków, o pojemności 5 m³. Do zbiornika ścieków kierowane są również wycieki z tacy wychwytowej obsługującej stanowisko pomp rozładunkowych oraz pomp podawczych.

W okresach między rozładunkami, deszczówka z tacy zostanie odprowadzona do kanalizacji przemysłowej. Zasuwy w rejonie zbiornika ścieków muszą zostać ustawione w odpowiednich pozycjach przed i po każdym rozładunku. Dokonuje tego obchodowy bloku. Opary amoniaku, powstające podczas rozładunku są zawracane do cysterny za pomocą węża powrotnego.

W obrębie reaktora zlokalizowany jest moduł przygotowania i wtrysku reagenta, który składa się między innymi z układu powietrza rozrzedzającego, odparowywacza wody amoniakalnej, układu wprowadzenia amoniaku do kanału spalin (AIG), rurociągów, aparatury kontrolno-pomiarowej oraz armatury.

W instalacji spaliny przepływające do reaktora SCR pobierane są z drugiego ciągu kotła z rejonu podgrzewacza wody. Układ podgrzewacza wody został przebudowany, w celu zapewnienia odpowiedniego okna temperaturowego dla pracy instalacji w całym zakresie wydajności kotła. Wewnątrz reaktora znajduje się konstrukcja wsporcza dla trzech warstw katalitycznych. Woda amoniakalna podawana jest na instalację SCR, przy pomocy pomp podawczych, z nowo zabudowanych zbiorników do stacji przygotowania reagenta. Regulacja ilości wody amoniakalnej realizowana jest w module AFCU (ang. Ammonia Flow Control Unit). Moduł znajduje się w pobliżu reaktora na poziomie +30,5 m i składa się z zaworów ręcznych, rurociągów oraz armatury sterującej i aparatury kontrolno-pomiarowej.

Celem zapobieżenia osadzania się popiołu lotnego na katalizatorze i blokowania przez to przepływu spalin na tylnej ścianie reaktora, przewidziano montaż systemu czyszczenia katalizatora. Podobnie jak poziomy warstw katalizatora, system składa się z 3 poziomów. Nad każdym poziomem katalizatora, na tylnej ścianie reaktora zamontowano po 5 szt. zdmuchiwaczy akustycznych. Zdmuchiwacz akustyczny wytwarza wysokiej energii fale dźwiękowe, o niskiej częstotliwości. Fale te wprowadzane są do reaktora i dzięki zjawisku rezonansu powodują odzepienie się nagromadzonych cząstek popiołu lotnego od powierzchni katalizatora. Sprężone powietrze technologiczne do zdmuchiwaczy, pobierane jest z kolektora sprężonego powietrza remontowego pod elektrofiltrami skąd rurociągiem rozprowadzone jest do poszczególnych urządzeń, które zasila. Redukcję NO_x (NO i NO₂) osiąga się poprzez zastosowanie instalacji SCR (selektywnej redukcji katalitycznej). Jest to proces oczyszczania spalin, który wykorzystuje amoniak (NH₃), jako czynnik redukujący, oraz katalizator. Główne reakcje chemiczne są następujące:

Amoniak (NH₃) jest wtryskiwany do spalin i wchodzi w reakcję z NO_x na powierzchni katalizatora SCR, w wyniku której powstaje azot (N₂) i woda (H₂O). Ilość podawanego amoniaku zależy między innymi od stężenia NO_x na wlocie do katalizatora, ilości spalin oraz od wymaganego stopnia redukcji NO_x. Przewidywane zużycie roztworu 24% wody amoniakalnej dla instalacji kotłów nr 1, 3 i 5 wyniesie ok. 1,2 Mg/h (roczne zużycie ok. 6 000 Mg/a). Zapotrzebowanie na moc elektryczną wynosić będzie ok.: 0,5 MW/kocioł. Zasilanie elektryczne instalacji odbywać się będzie z tzw. zasilania potrzeb własnych Elektrowni.

2.1.2.2. Składowanie oraz transport paliwa i sorbentu.

a) Dostarczanie paliwa

Węgiel energetyczny dostarczany jest do elektrowni transportem kolejowym i rozładowywany jest poprzez węzeł rozładowczy, składający się z dwóch wywrotnic wagonowych, a także transportem samochodowym, bezpośrednio na składowisko węgla.

Z bunkra wywrotnicy węgiel wygarniany jest na przenośniki taśmowe.

Przenośniki T1A i T2A podają węgiel na przenośnik rewersyjny T4A i w zależności od potrzeb ruchowych kierowany jest:

- w kierunku przenośnika T5A na składowiska węglowe (skład I lub II – zwałowany maszyną ZA),
- podawany jest na przenośnik T10A następnie T11A lub T11B do zasobników blokowych.

Przenośniki T1B i T2B podają węgiel na przenośnik rewersyjny T4B i w zależności potrzeb ruchowych urządzeń kierowany jest:

- w kierunku przenośnika T5B na składowiska węglowe (skład II lub III – zwałowany maszyną ZB),
- podawany jest na przenośnik T8B, T9B, T10A lub T10B, T11A lub T11B do zasobników blokowych.

b) Składowisko węgla

Składowisko węgla znajduje się w północno-wschodniej części Elektrowni i podzielone jest na trzy części dwoma ciągami technologicznymi przenośników taśmowych, które dostarczają i odprowadzają węgiel ze składowiska:

- dwie skrajne części składowiska, przeznaczone są do dłuższego przechowywania węgla, mają pojemność 70 000 Mg każda,
- środkowa część składowiska to składowisko wyrównawcze, o pojemności 190 000 Mg.

Mieszanka energetyczna węgla przygotowywana jest na składowisku węgla, zgodnie z ustalonymi parametrami.

Do uśredniania węgla używane są spychacze gąsienicowe.

Węgiel ze składu pobierany jest przy pomocy elektryczno-hydraulicznych ładowarek kołowo-szynowych ŁA lub ŁB.

Ładowarka ŁA zbiera węgiel ze składu I lub II i podaje na przenośnik T5A, następnie T7A, T10A, T11A lub T11B do zasobników blokowych.

Ładowarka ŁB zbiera węgiel ze składu II lub III i podaje na przenośnik T5B, następnie T7B, T8B, T9B, T10A lub T10B i taśmociągami T11A lub T11B do zasobników blokowych.

Powierzchnia terenu składowiska węgla jest utwardzona. Wokół składowiska przebiega kanalizacja deszczowa, zbierająca wody opadowe z tej części zakładu.

c) Dostarczanie sorbentu

W Instalacji Odsiarczania Spalin, jako sorbent (środek absorpcyjny) stosowana jest mączka kamienia wapiennego. Dostawy sorbentu odbywają się transportem samochodowym – autocysternami. Istnieje ewentualność realizacji dostaw cysternami kolejowymi. Drobnio zmielony sorbent z autocystern/cystern kolejowych do zbiorników magazynowych rozładowywany jest pneumatycznie. Do rozładunku środka absorpcyjnego wytwarza się nadciśnienie, w celu wsparcia procesu rozładunku mączki kamienia wapiennego. Dla transportu mączki kamienia wapiennego do silosów, do przewodów wyprowadzających doprowadza się sprężone powietrze transportujące mączkę kamienia wapiennego do silosów. Podczas rozładunku samochodów ciężarowych, wyładunek mączki kamienia wapiennego następuje za pomocą

kompresorów, zamontowanych na pojazdach.

Na odpowietrzeniu zbiorników mączki kamienia wapiennego zainstalowane są filtry tkaninowe pulsacyjne. Gazy, po odpyleniu w filtrze tkaninowym, odprowadzane są do powietrza indywidualnymi emitorami stalowymi o wysokości $h = 45$ m i średnicy wylotu $d = 0,8$ m. Mączka kamienia wapiennego jest magazynowana w dwóch silosach, o objętości $4\,100\text{ m}^3$, co odpowiada pojemności po $5\,400$ Mg każdy. Każdemu silosowi kamienia wapiennego przyporządkowany jest jeden zbiornik do przygotowywania zawiesiny kamienia wapiennego. Mączka kamienia wapiennego z silosa magazynowego transportowana jest, przez urządzenia wyprowadzające, do zbiornika zawiesiny mączki kamienia wapiennego, w zależności od poziomu w zbiorniku zawiesiny. Każdy silos posiada dwa otwory wyprowadzające, wraz z dozownikiem celkowym oraz podajnikiem ślimakowym.

2.1.2.3. Wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła.

a) Turbiny

Do przetworzenia energii cieplnej na energię kinetyczną stosowane są turbiny 13 K 225, produkcji Alstom Power Elbląg. Wszystkie turbiny zabudowane są w hali głównej maszynowni i zasilane są parą z kotłów OP-650. Turbina 13 K 225 jest trójkadłubową, kondensacyjną turbiną akcyjną, z międzystopniowym przegrzewem pary, 7-stopniowym układem regeneracyjnym, zasilanym z nieregulowanych upustów turbiny. Turbina sprzęgnięta jest bezpośrednio z generatorem, przy pomocy sprzęgła półsztywnego. Turbiny współpracują z trzema chłodniami kominowymi.

Dane techniczne turbiny:

moc znamionowa	225 MW (blok 5 – 220 MW)
ciśnienie pary świeżej	12,54 MPa (128 atm.)
temperatura pary świeżej	540°C
temperatura pary wtórnie przegrzanej	540°C

b) Generatory

Wirniki turbin połączone są przy pomocy sprzęgła z generatorami prądu, typu GTHW-. Wnętrza i wirniki generatorów, chłodzone są wodorem, który utrzymywany jest we wnętrzu, poprzez uszczelnienia olejowe szczeliny między wałem i pokrywami czołowymi stojana.

Podstawowe parametry generatorów:

- moc pozorna: generatory od G1 do G6 - 270,6 MVA
- napięcie: 15,75 kV
- prąd: 9919 A
- $\cos\varphi$: 0,85
- ilość obrotów: 3 000 obr/min
- sprawność: 98,5%.

c) Wytwarzanie ciepła

Wytwarzane w instalacji ciepło zużywane jest wyłącznie na potrzeby własne Elektrowni (ok. 170 tys. GJ/rok). Źródłem czynnika grzejnego są kolektory pary pomocniczej.

2.1.2.4. Wyprowadzenie mocy.

Wyprowadzenie mocy z generatorów na napięciu 15,75 kV odbywa się szynoprzewodami do transformatorów blokowego AT i do transformatorów zaczepowego BT.

W transformatorze blokowym, z których każdy ma moc 270 MVA, napięcie zostaje podniesione do napięcia sieciowego 220 kV (lub 110 kV dla bloku nr 3).

Transformator zaczepowy BT jest transformatorem trójzwojeniowym, o napięciu 15,75/6,3/6,3 kV i mocy 25/12,5/12,5 MVA zasilającym liniami kablowymi sekcję I i II rozdzielni 6 kV potrzeb własnych bloku.

Energia elektryczna z bloków 1, 2, 4, 5 i 6 przesyłana jest liniami napowietrznymi 220 kV do Stacji Sieciowej Byczyna, a bloku nr 3 linią napowietrzną 110 kV do Stacji Mysłowice.

2.1.2.5. Gospodarka olejowa.

a) Gospodarka olejem opałowym ciężkim

Do rozpalania kotłów OP-650 stosowany jest ciężki olej opałowy, który dostarczany jest cysternami kolejowymi. Olej w cysternach podgrzewany jest na rampie rozładowniczej elektrowni.

Rozładunek oleju odbywa się na bocznicy kolejowej na 10 podwójnych stanowiskach rozładunkowych, co umożliwia równoczesny rozładunek 20 cystern. Dla podgrzewania oleju w cysternach używana jest para grzewcza, o parametrach $p = 0,5 \text{ MPa}$, $t = 220^\circ\text{C}$.

Czas podgrzewania oleju w cysternach waha się, w zależności od temperatury powietrza, od 5 do 10 h. Średnie zapotrzebowanie pary do podgrzania jednej cysterny wynosi ok. 100 kg/h.

Do usuwania rozlanego oleju na stanowisku rozładunkowym stosuje się lance zasilane parą, o parametrach $p = 0,5 \text{ MPa}$, $t = 220^\circ\text{C}$ oraz lance zasilane wodą grzewczą, o parametrach $p = 0,4 \text{ MPa}$, $t = 80 \text{ do } 90^\circ\text{C}$. Woda grzewcza doprowadzona jest z centralnej wymiennikowni.

Olej, po podgrzaniu parą grzejącą w cysternie do 80°C i po podgrzaniu kolektora rozładowniczego Rop1 parą grzejącą, zostaje spuszczone grawitacyjnie do kolektora rozładowniczego, a następnie przez filtry rozładownicze na pompy rozładownicze oleju opałowego ONR-1, ONR-2, o wydajności $Q = 95,3 \div 103 \text{ m}^3/\text{h}$ każda.

Jedną z pomp rozładowniczych olej tłoczony jest rurociągiem, o średnicy $\Phi = 350 \text{ mm}$, do zbiornika magazynowego oleju opałowego, o pojemności $V = 2\,000 \text{ m}^3$, usytuowanego w misie olejowej ziemnej.

Zbiornik posiada swój niezależny rurociąg odprowadzający olej przez filtry zgrubnego oczyszczania oleju. Temperatura magazynowanego oleju wynosi od 60 do 95°C. Do podgrzewania oleju w zbiorniku magazynowym do temperatury 95°C służą grzejniki parowe. Ze zbiornika magazynowego olej opałowy spływa grawitacyjnie przez filtry zgrubnego czyszczenia na ssanie pomp wstępnych, które przetłaczają go na ssanie pomp głównych - zasilających. Pompy zasilające tłoczą olej poprzez parowe podgrzewacze oleju i filtry dokładnego czyszczenia do kotłowych instalacji palników rozpalających.

Olej opałowy ciężki podawany do palników kotłów OP-650 posiada ciśnienie 1 MPa i temperaturę 120÷140°C. Do rozpalenia palników olejowych służą palniki gazowo-elektryczne, typu SPm 32, zasilane gazem propan butan, o ciśnieniu 0,08 MPa.

b) Gospodarka olejem turbinowym

Olej turbinowy dostarczany jest do Elektrowni III za pomocą cystern kolejowych. Rozładunek odbywa się na stałym stanowisku rozładowniczym, na rampie kolejowej. Olej jest tłoczony, poprzez systemem rurociągów i pomp, do dwóch zbiorników magazynowych, o pojemności 50 m³ każdy, umieszczonych w misach ziemnych, gwarantujących przejęcie awaryjnego zrzutu oleju.

Zbiorniki te wyposażone są w instalację do przepompowywania olejów z cystern do zbiorników i ze zbiorników na bloki energetyczne.

Dystrybucja oleju do układu technologicznego odbywa się dwoma sposobami:

- do układów olejowych turbin oraz pomp zasilających, poprzez stałą instalację rurociągów, pomp i armatury odcinającej, olej jest dostarczany bezpośrednio do urządzeń;
- do pozostałych urządzeń, olej dostarczany jest w kanistrach, beczkach oraz zbiornikach, o pojemności $V = 1 \text{ m}^3$ (typu Mauzer) przy pomocy wózków jezdniowych.

c) Gospodarka olejem transformatorowym

Olej transformatorowy dostarczany jest do elektrowni transportem samochodowym, tj. za pomocą autocystern lub samochodem skrzyniowym (w zbiornikach o pojemności $V=1 \text{ m}^3$), z których jest przepompowywany do dwóch zbiorników magazynowych, o pojemności 5 m³ każdy. Zbiorniki oleju transformatorowego

umieszczone są w szczelnych misach, zabezpieczonych przed możliwością zanieczyszczenia środowiska.

Dystrybucja oleju na terenie zakładu odbywa się za pomocą kanistrów, beczek lub zbiorników o pojemności $V = 1 \text{ m}^3$, przy wykorzystaniu wózków jezdniowych.

d) Gospodarka olejem opałowym lekkim

Do opalania wytwornicy pary stosowany jest lekki olej opałowy. Olej opałowy lekki dostarczany jest do Elektrowni III transportem samochodowym – autocysternami, przeznaczonymi do przewozu oleju opałowego. Stanowisko rozładunku cystern wyposażone jest w tacę. Taca zabezpiecza grunt przed ewentualnymi wyciekami oleju podczas rozładunku cystern.

Do magazynowania oleju lekkiego zabudowane zostały dwa, stalowe, poziome, dwupłaszczowe, zbiorniki oleju, każdy o pojemności $V = 60 \text{ m}^3$. Zbiorniki zostały zagłębione 1,0 m poniżej poziomu terenu, z dodatkowym nadkładem warstwy ziemi, o grubości 0,5 m. Dodatkowo zbiorniki zostały zaizolowane z zewnątrz pianką poliuretanową.

Pompownia oleju zlokalizowana jest w zamkniętym budynku i wyposażona w 2 szt. pomp rozładunkowych oleju lekkiego i 2 szt. pomp zasilających oleju lekkiego.

e) Gospodarka olejem napędowym

Olej napędowy wykorzystywany jest do spychaczy i wózków, pracujących na terenie Elektrowni III. Magazynowany jest w dwóch, podziemnych zbiornikach bezciśnieniowych:

- zbiornik, o pojemności 50 m^3 ,
- zbiornik, o pojemności 20 m^3 .

Zbiorniki są stalowe, podziemne, dwukomorowe.

Czas pracy zbiorników: 24h - w zależności od potrzeb.

W ramach systemu wczesnego ostrzegania wykonano powłokę w technologii „dwupłaszcz”, z systemem wczesnego ostrzegania. Ponadto zbiornik i przepływomierze poddawane są systematycznym przeglądom, ze szczególnym zwróceniem uwagi na uszczelnienia przepływomierzy i pistoletów.

2.1.2.6. Odpopielanie i odżużlanie.

a) Odpopielanie

Układ technologiczny odpopielania obejmuje:

- a. leje zsypowe elektrofiltrów,
- b. klapy odcinające – zasuwy płaskie,
- c. ryny aeracyjne,
- d. stacje wysyłkowe popiołu (pompy zbiornikowe popiołowe),
- e. zbiorniki pośrednie,

- f. pyłoprzewody,
- g. kolektor sprężonego powietrza,
- h. zbiorniki buforowe popiołu,
- i. pompy wydmuchowe,
- j. sprężarkownię.

Popiół z lejów zsypowych elektrofiltrów jest transportowany pompami pyłowymi - rynnami aeracyjnymi, do stacji wysyłkowych popiołu, skąd jest przesyłany pyłoprzewodami do 5 zbiorników buforowych popiołu. Załadunek na środki transportu odbywa się za pomocą rękawów załadowniczych, w sposób bezpyłowy.

Zbiorniki buforowe popiołu:

Wysokość zbiornika	38,14 m – 4 szt. i 41,8 m – 1 szt.,
Średnica	12 m,
Pojemność użyteczna	V=2 250 m ³ (1 600 Mg) – 4 szt.;
	V=2 370 m ³ (1 700 Mg) – 1 szt.

Odpowietrzenia zbiorników buforowych posiadają zabudowane pulsacyjne filtry tkaninowe gwarantujące 99 % skuteczność zatrzymania pyłów.

Stacja wysyłkowa popiołu składa się z:

- ciśnieniowego zbiornika pośredniego popiołu (2 szt. na blok),
- pomp pyłowych zbiornikowych 4 szt./blok,
- mieszalnika popiołu z wodą do odprowadzenia awaryjnego popiołu.

Pompy wydmuchowe odbierają popiół z części kotłowej elektrowni pod II-gimiciągami i obrotowymi podgrzewaczami powietrza i transportują do zbiornika pośredniego:

Ilość pomp	5 szt. na blok
Pojemność pompy	0,26 m ³
Wydajność nominalna	300 kg/h.

Zbiorniki pośrednie popiołu:

Na jednym bloku są dwa zbiorniki pośrednie popiołu, o pojemności V= 12,5 m³.
Temperatura popiołu w zbiorniku – 160°C

Sprężarkownia: ma na celu wytworzenie sprężonego powietrza, o ciśnieniu 7,5 atm., do celów transportu, technologii i sterowania. Wyposażona jest w 5 szt. sprężarek, o parametrach:

Wydajność	10 000 Nm ³ /h
Moc silnika	1 MW

b) odżużlanie:

Układ odżużlania tworzą: odżużlacz, kanały spłuczne, Pompownia Bagrowa Centralna (PBC), Pompownia Bagrowa Awaryjna (PBA), rurociągi tłoczne, Osadnik żużla (wraz

z pompowniami: drenażową i wody powrotnej), Pompownia Wody Wysokiego Ciśnienia (PWE).

Układ odbiera żużel z kotłów. Żużel z kotła spada do wanny odżuźlacza i zostaje, przy pomocy wygarniaka, zgarnięty do kruszarki. Pod kruszarką zamontowany jest eżektor, służący do hydraulicznego transportu żużla rurociągiem do kanału spłucznego.

Mieszanina żużla i wody transportowana jest kanałami spłucznymi do Pompowni Bagrowej Centralnej. Z Pompowni Bagrowej Centralnej żużel, jako mieszanina wody i żużla, tłoczony jest za pomocą pomp bagrowych do rurociągów tłocznych i odprowadzany do Osadnika Żużla (znajdującego się na terenie Elektrowni III). Żużel, po odsączeniu, ładowany jest na samochody samowyładowcze i wywożony do gospodarczego wykorzystania.

2.1.2.7. Gospodarka wodna.

Na potrzeby instalacji spalania paliw i instalacji pomocniczych wykorzystywana jest:

- woda powierzchniowa, pobierana z rzeki Białej Przemszy w km 2+031 w Sosnowcu-Jęzorze, na warunkach określonych w pozwoleniu wodnoprawnym, udzielonym Spółce TAURON Wytwarzanie S.A. - Oddział Elektrownia Jaworzno w Jaworznie (po uprzedniej dekarbonizacji - stosowana do celów przemysłowych, tj. w obiegu wodno-parowym /po zdemineralizowaniu/, w obiegu Instalacji Odsiarczania Spalin i w obiegu chłodzącym),
- woda pitna, dostarczana na podstawie umowy przez Wodociągi Jaworzno Sp. z o.o. z siedzibą w Jaworznie (do celów przemysłowych, tj. przygotowania wody zdemineralizowanej do uzupełniania obiegu wodno-parowego oraz celów bytowych i przeciwpożarowych),
- oczyszczona woda dołowa (kopalniana) dostarczana na podstawie umowy przez Spółkę Restrukturyzacji Kopalń S.A. - Centralny Zakład Odwadniania Kopalń z siedzibą w Czeladzi (do uzupełniania obiegu chłodzącego).

Woda wykorzystywana jest w następujących obiegach wodnych instalacji spalania paliw i instalacji pomocniczych:

- 1) w obiegu wodno-parowym (kotłowym) instalacji spalania paliw - do uzupełniania strat w ilości $Q_{sr}=2\ 000\ m^3/dobę$ ($q_{max}=125\ m^3/h$; $Q_{max}=730\ 000\ m^3/rok$), gdzie stosowana jest woda zdemineralizowana, przygotowywana w stacji demineralizacji, przy czym:
 - obieg odświeżany jest poprzez odprowadzenie części wody do obiegu ciepłowniczego i do ponownego wykorzystania w stacji demineralizacji wody;
- 2) w obiegu Instalacji Odsiarczania Spalin instalacji spalania paliw - do uzupełniania strat wody w obiegu absorpcji (wynikających głównie z odparowania wody, a także z odprowadzania z układu ścieków i osadów), która używana jest

do chłodzenia urządzeń instalacji IOS oraz do przemywania gipsu na filtrach taśmowych, gdzie stosowana jest:

- woda z odsalania obiegu chłodzącego, w ilości $Q_{sr}=6\ 000\ m^3/dobę$ ($q_{max}=380\ m^3/h$; $Q_{max}=2\ 190\ 000\ m^3/rok$) dla trzech linii odsiarczania spalin;
 - woda powierzchniowa z rzeki Białej Przemszy, po zdekarbonizowaniu, w ilości $Q_{sr}=4\ 050\ m^3/dobę$ ($q_{max}=250\ m^3/h$; $Q_{max}=1\ 480\ 000\ m^3/rok$) dla trzech linii odsiarczania spalin;
- 3) w obiegu chłodzącym - do uzupełniania strat w ilości $Q_{sr}=57\ 000\ m^3/dobę$ ($q_{max}=3\ 000\ m^3/h$; $Q_{max}=20\ 800\ 000\ m^3/rok$), gdzie stosowana jest woda powierzchniowa z rzeki Białej Przemszy (po uprzedniej dekarbonizacji), ścieki poregeneracyjne ze stacji demineralizacji wody, ścieki z odświeżania obiegu wodno-parowego lub z odwadniania urządzeń blokowych, przy czym:
- obieg obejmuje kondensatory pary oraz instalacje do schładzania czynników chłodzących urządzeń w poszczególnych blokach energetycznych, centralną pompownię wody i trzy chłodnie kominowe;
 - wielkość strat wody w obiegu - wynikająca z odparowania, unosu, rozbryzgu i konieczności odświeżania obiegu poprzez odprowadzenie części wody - wynosi około $500\ m^3/h$ wody na jeden blok energetyczny;
- 4) w obiegu ciepłowniczym - do uzupełniania strat w ilości $Q_{sr}=400\ m^3/dobę$ ($q_{max}=25\ m^3/h$; $Q_{max}=146\ 000\ m^3/rok$), gdzie stosowane są odsoliny z kotłów parowych, przy czym:
- elektrownia posiada dwie małe stacje ciepłownicze pokrywające zapotrzebowanie własne zakładu;
- 5) w obiegu hydrotransportu odpadów paleniskowych (żuźła) - do uzupełniania strat w ilości $Q_{sr}=3\ 500\ m^3/dobę$ ($q_{max}=220\ m^3/h$; $Q_{max}=1\ 277\ 000\ m^3/rok$), gdzie stosowana jest woda odzyskiwana z różnych procesów technologicznych, tj. woda popłuczna z dekarbonizacji, odmuliny i ścieki z akcelatorów, ścieki z regeneracji instalacji demineralizacji oraz ścieki z odsalania obiegu chłodniczego.

2.1.2.8. Gospodarka ściekowa.

W związku z eksploatacją instalacji spalania paliw i instalacji pomocniczych powstają następujące ścieki przemysłowe:

- 1) ścieki z odświeżania obiegu wodno-parowego (kotłowego) instalacji spalania paliw
- w ilości $Q_{sr}=2\ 000\ m^3/dobę$ ($q_{max}=125\ m^3/h$; $Q_{max}=730\ 000\ m^3/rok$), które:
 - wykorzystywane są wtórnie w obiegach o mniejszych wymaganiach jakościowych (do uzupełniania obiegu ciepłowniczego, do powtórnego wykorzystania w stacji demineralizacji wody lub odprowadzane do obiegu chłodzącego);

- charakteryzują się następującymi wskaźnikami zanieczyszczeń: zawiesiny ogólne, chlorki, siarczany, fosfor ogólny i sól;
- 2) ścieki poregeneracyjne ze stacji demineralizacji instalacji spalania paliw - w ilości $Q_{sr}=270 \text{ m}^3/\text{dobę}$ ($q_{max}=40 \text{ m}^3/\text{h}$; $Q_{max}=98\,550 \text{ m}^3/\text{rok}$), które:
- w około 70% kierowane są do pompowni bagrowej stanowiąc uzupełnienie strat wody w obiegu hydrotransportu żużla, a w około 30 % wykorzystywane w obiegu chłodzącym;
 - charakteryzują się następującymi wskaźnikami zanieczyszczeń: odczyn, zawiesiny ogólne, chlorki, siarczany i sól;
- 3) ścieki z płukania filtrów węglowych w stacji demineralizacji wody instalacji spalania paliw - w ilości $Q_{sr}=135 \text{ m}^3/\text{dobę}$ ($q_{max}=90 \text{ m}^3/\text{h}$; $Q_{max}=49\,000 \text{ m}^3/\text{rok}$), które:
- poprzez system kanalizacji przemysłowo–deszczowej kierowane są do zakładowej oczyszczalni ścieków;
 - charakteryzują się następującymi wskaźnikami zanieczyszczeń: zawiesiny ogólne;
- 4) ścieki z trzech linii technologicznych Instalacji Odsiarczania Spalin instalacji spalania paliw - w ilości $Q_{sr}=1\,080 \text{ m}^3/\text{dobę}$ ($q_{max}=50 \text{ m}^3/\text{h}$; $Q_{max}=394\,000 \text{ m}^3/\text{rok}$), które:
- oczyszczane są w lokalnej oczyszczalni ścieków z Instalacji Odsiarczania Spalin, a następnie poprzez system kanalizacji przemysłowo–deszczowej kierowane do zakładowej oczyszczalni ścieków;
 - charakteryzują się następującymi wskaźnikami zanieczyszczeń: odczyn, zawiesiny ogólne, chlorki, siarczany, azot azotanowy, fosfor ogólny, fenole lotne, cynk, ołów, kadm, rtęć, chrom ogólny, nikiel, miedź, srebro, bar, bor, wanad, arsen, molibden, kobalt;
- 5) ścieki z odświeżania obiegu chłodzącego - w ilości $Q_{sr}=19\,000 \text{ m}^3/\text{dobę}$ ($q_{max}=1\,200 \text{ m}^3/\text{h}$; $Q_{max}=6\,935\,000 \text{ m}^3/\text{rok}$), które:
- częściowo wykorzystywane są do uzupełniania strat wody w obiegach instalacji odsiarczania spalin lub w obiegu hydrotransportu żużla, a pozostałe poprzez system kanalizacji przemysłowo–deszczowej kierowane są do zakładowej oczyszczalni ścieków;
 - charakteryzują się następującymi wskaźnikami zanieczyszczeń: zawiesiny ogólne, chlorki, siarczany, fosfor ogólny i sól;
- 6) ścieki z odmulania chłodni kominowych - w ilości $Q_{sr}=20 \text{ m}^3/\text{dobę}$ ($q_{max}=2 \text{ m}^3/\text{h}$; $Q_{max}=7\,300 \text{ m}^3/\text{rok}$), które:
- kierowane są do pompowni bagrowej stanowiąc uzupełnienie strat wody w obiegu hydrotransportu żużla;

- charakteryzują się następującymi wskaźnikami zanieczyszczeń: zawiesiny ogólne;
- 7) ścieki podekarbonizacyjne - w ilości $Q_{sr}=1\ 000\ m^3/dobę$ ($q_{max}=60\ m^3/h$; $Q_{max}=365\ 000\ m^3/rok$), stanowiące odmuliny z akcelatorów i spusty z próboodbieraków zawierające około 1% osadów, które:
- wykorzystywane są w absorberach odsiarczania spalin lub kierowane do pompowni bagrowej stanowiąc uzupełnienie strat wody w obiegu hydrotransportu żużla;
 - charakteryzują się następującymi wskaźnikami zanieczyszczeń: zawiesiny ogólne, siarczany;
- 8) ścieki popłuczne ze stacji dekarbonizacji - w ilości $Q_{sr}=10\ m^3/dobę$ ($q_{max}=0,6\ m^3/h$; $Q_{max}=365\ 000\ m^3/rok$), które:
- wykorzystywane są do uzupełnienia strat wody w obiegu hydrotransportu odpadów paleniskowych (żużla) lub poprzez system kanalizacji przemysłowo-deszczowej kierowane do zakładowej oczyszczalni ścieków;
 - charakteryzują się następującymi wskaźnikami zanieczyszczeń: zawiesiny ogólne i siarczany;
- 9) ścieki z gospodarki olejowej oraz bazy transportu i ciężkiego sprzętu - w ilości $Q_{sr}=50\ m^3/dobę$ ($q_{max}=3\ m^3/h$; $Q_{max}=18\ 250\ m^3/rok$), które:
- po odolejeniu kierowane są do pompowni bagrowej stanowiąc uzupełnienie strat wody w obiegu hydrotransportu żużla;
 - charakteryzują się następującymi wskaźnikami zanieczyszczeń: węglowodory ropopochodne;
- 10) ścieki z odwadniania urządzeń blokowych - w ilości $Q_{sr}=2\ 500\ m^3/dobę$ ($q_{max}=150\ m^3/h$; $Q_{max}=912\ 000\ m^3/rok$), które:
- wykorzystywane są w obiegu chłodzącym lub poprzez system kanalizacji przemysłowo-deszczowej kierowane do zakładowej oczyszczalni ścieków;
 - charakteryzują się następującymi wskaźnikami zanieczyszczeń: zawiesiny ogólne.

Ścieki przemysłowe z:

- Instalacji Odsiarczania Spalin (po wstępnym oczyszczeniu w lokalnej oczyszczalni ścieków z IOS),
- odświeżania obiegu chłodzącego,
- odwadniania urządzeń blokowych,
- stacji dekarbonizacji (ścieki popłuczne),
- płukania filtrów węglowych w stacji demineralizacji wody,

poprzez system kanalizacji przemysłowo–deszczowej kierowane są (łącznie z wodami opadowymi i roztopowymi z terenu instalacji o powierzchni całkowitej wynoszącej 88,7 ha, powstającymi w ilości $q_{\max}=4,65 \text{ m}^3/\text{s}$, charakteryzującymi się następującymi wskaźnikami zanieczyszczeń: zawiesiny ogólne i węglowodory ropopochodne) do zakładowej oczyszczalni ścieków, a następnie do środowiska, na warunkach określonych w niniejszej decyzji.

2.1.2.9. Źródła emisji, urządzenia ochronne oraz miejsca wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza.

Głównymi źródłami emisji gazów i pyłów do powietrza są zainstalowane w kotłowni kotły typu OP-650, w których następuje energetyczne spalanie paliw. Źródłem emisji jest również wytwornica pary, w której spalany jest lekki olej opałowy.

Dodatkowymi źródłami emisji zorganizowanej pyłów do powietrza są odpowietrzenia: instalacji pneumatycznego transportu i załadunku pyłów wytrąconych w urządzeniach odpylających oraz instalacji mączki kamienia wapiennego – instalacji powiązanych technologicznie z instalacją podstawową.

Potencjalnym źródłem emisji niezorganizowanej jest składowisko węgla. Pylenie ze składowiska węgla ma charakter okresowy i występuje zwłaszcza w czasie suchej i wietrznej pogody. Środki ograniczające pylenie stosowane w Elektrowni polegają na zagęszczaniu węgla, przy pomocy spychaczy. Sposób składowania węgla przebiega zgodnie z Instrukcją składowania węgla na składowisku Elektrowni III.

Źródłem emisji niezorganizowanej zanieczyszczeń gazowych jest praca spychaczy na składowisku węgla opalanych olejem napędowym. Ponadto, również okresowo, może pojawiać się pylenie pyłem w trakcie załadunku popiołów ze zbiorników buforowych na środki transportu. Pylenie to jest ograniczone poprzez hermetyzację procesu załadunku. Proces ten jest regulowany Instrukcją załadunku popiołu ze zbiornika buforowego. Emisję niezorganizowaną, związaną z działalnością Elektrowni III stanowią spaliny z pojazdów poruszających się po terenie zakładu.

2.1.2.9.1. Źródła emisji z instalacji energetycznego spalania paliw oraz instalacji powiązanej technologicznie z instalacją spalania paliw – wytwornicy pary

Głównym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza jest proces energetycznego spalania paliw, prowadzony w instalacji spalania paliw, składającej się z 6 kotłów pyłowych OP-650.

Parametry emitatorów dla instalacji spalania paliw

Numer emitora	Nazwa emitora, źródła emisji	Wysokość emitora [m]	Średnica wylotu emitora [m]	Prędkość wylotowa gazów odlotowych [m/s]	Temperatura gazów odlotowych [K]	Czas pracy emitora [h/rok]
E-1	Emitor bloków OP-650 K1 i K2	120	54,7	4,1	303	8 760
E-2	Emitor bloków OP-650 K3 i K4	120	54,7	4,1	303	8 760
E-3	Emitor bloków OP-650 K5 i K6	120	54,7	4,1	303	8 760

Spaliny z kotłów OP-650 nr 1 i nr 2, po odpyleniu w indywidualnym dla każdego kotła układzie trzech elektrofiltrów, z czego dwa skrajne typu HKE30 i środkowy typu HKE22, o skuteczności odpylania wynoszącej 99,75 %, oczyszczane są w pierwszym ciągu technologicznym Instalacji Odsiarczania Spalin, a następnie odprowadzane do powietrza chłodnią kominową nr 1.

Spaliny z kotłów OP-650 nr 3 i nr 4, po odpyleniu w indywidualnym dla każdego kotła układzie trzech elektrofiltrów, z czego dwa skrajne typu HKE30 i środkowy typu HKE22, o skuteczności odpylania wynoszącej 99,75 %, oczyszczane są w trzecim ciągu technologicznym Instalacji Odsiarczania Spalin, a następnie odprowadzane do powietrza chłodnią kominową nr 2.

Spaliny z kotłów OP-650 nr 5 i nr 6, po odpyleniu w indywidualnym dla każdego kotła układzie trzech elektrofiltrów, z czego:

- kotła OP-650 nr 5 trzy elektrofiltry typu Rothemuhle „Gross”, o skuteczności odpylania $\eta = 99,9 \%$,
- kotła OP-650 nr 6 dwa skrajne typu HKE30 i środkowy typu HKE22, o skuteczności odpylania każdego zespołu $\eta = 99,75 \%$,

oczyszczane są w drugim ciągu technologicznym Instalacji Odsiarczania Spalin, a następnie odprowadzane do powietrza chłodnią kominową nr 3.

Odazotowanie spalin prowadzone jest:

- metodą pierwotną (palniki niskoemisyjne) na wszystkich blokach;
- metodą selektywnej redukcji niekatalitycznej (SNCR) na blokach nr 2, nr 4, nr 6;
- metodą selektywnej redukcji katalitycznej (SCR) na blokach nr 1, nr 3, nr 5.

Dodatkowym źródłem emisji substancji do powietrza jest wytwornica pary (kocioł ze zintegrowanym przegrzewaczem pary, o mocy 18,5 MW_t, opalany olejem opałowym lekkim), która jest powiązana technologicznie z instalacją energetycznego spalania paliw. Wytwornica pary pełni funkcję jednostki rozruchowej oraz awaryjnej dla bloków energetycznych klasy 200 MW, a ponadto stanowi źródło ciepła technologicznego dla potrzeb elektrowni w okresach odstawienia bloków z eksploatacji.

Spaliny z kotła odprowadzane są do powietrza emitorem E-11.

Parametry emitora instalacji technologicznie powiązanej z instalacją spalania paliw

Numer emitora	Nazwa emitora, źródła emisji	Wysokość emitora [m]	Średnica wewnętrzna emitora [m]	Przepływ wewnętrzny emitora [Nm ³ /h]	Temperatura wylotowa gazów [K]	Czas pracy [h/rok]
E11	Wytwornica pary 18,5 MW _t	35,0	1,0	24 000	413	5 000

2.1.2.9.2. Pozostałe źródła emisji.

W Elektrowni III, poza kotłami typu OP-650 oraz wytwornicą pary, eksploatowane są instalacje pomocnicze transportujące pył i powodujące zorganizowaną emisję pyłów do powietrza:

- instalacja suchego odbioru popiołów,
- instalacja mączki kamienia wapiennego.

Źródłami emisji pyłu do powietrza są odpowietrzenia zbiorników.

Zapylone powietrze z odpowietrzenia każdego ze zbiorników instalacji suchego odbioru popiołów, odprowadzane do atmosfery jest indywidualnie poprzez układ: filtr tkaninowy z emitorem.

Zapylone powietrze z odpowietrzenia dwóch zbiorników mączki kamienia wapiennego, odprowadzane jest indywidualnie poprzez układ: filtr tkaninowy z emitorem.

Parametry emitatorów związanych ze zbiornikami buforowymi popiołu:

Emitor	Nazwa emitora, źródła emisji	Parametry emitora		Czas pracy [h/rok]
		Wysokość h [m]	Średnica d [m]	
E4	Zbiornik buforowy popiołu nr 1	41,8	0,8	8 760
E5	Zbiornik buforowy popiołu nr 2	38,14	0,8	8 760
E6	Zbiornik buforowy popiołu nr 3	38,14	0,8	8 760
E7	Zbiornik buforowy popiołu nr 4	38,14	0,8	8 760
E8	Zbiornik buforowy popiołu nr 5	38,14	0,8	8 760

Parametry emitatorów związanych ze zbiornikami mączki kamienia wapiennego:

Emitor	Nazwa emitora, źródła emisji	Parametry emitora		Czas pracy [h/rok]
		Wysokość h [m]	Średnica d [m]	

Emitor	Nazwa emitora, źródła emisji	Parametry emitora		Czas pracy
				[h/sob]
E9	Zbiornik mączki kamienia wapiennego nr 1	45,0	0,63	
E10	Zbiornik mączki kamienia wapiennego nr 2	45,0	0,63	2 500

2.1.2.10. Gospodarka odpadami i produktami ubocznymi.

TAURON Wytwarzanie S.A. – Oddział Elektrownia Jaworzno – Elektrownia III jest wytwórcą odpadów oraz produktów ubocznych, związanych z eksploatacją instalacji do spalania paliw oraz instalacji pomocniczych. Główny strumień masowy stanowią wytwarzane produkty uboczne, powstające w procesie energetycznego spalania węgla kamiennego. Odpady będą powstawały wyłącznie w sytuacjach awaryjnych oraz gdy nie będą spełnione kryteria uznania substancji pochodzących z procesu energetycznego spalania za produkty uboczne.

W TAURON Wytwarzanie S.A. – Oddział Elektrownia Jaworzno – Elektrownia III odpady wytwarzane są w związku z:

- procesem energetycznego spalania paliw,
- oczyszczaniem ścieków,
- przygotowaniem wody do procesów technologicznych w stacji demineralizacji wody,
- prowadzoną gospodarką olejową.

Produkty uboczne oraz podstawowe odpady technologiczne, tj. popioły lotne i żużle (stanowiące ok. 96% ogólnej masy odpadów zaliczonych do tej grupy) są w całości gospodarczo wykorzystane i zagospodarowane, co eliminuje ujemny wpływ tych odpadów na środowisko. Pozostałe odpady (w tym także niebezpieczne) są selektywnie gromadzone, odpowiednio magazynowane oraz przekazywane specjalistycznym firmom do odzysku lub unieszkodliwiania.

W wyniku eksploatacji instalacji do spalania paliw, mogą być wytwarzane odpady w ilościach określonych w niniejszym pozwoleniu, a także produkty uboczne w ilościach określonych w stosownej decyzji uznającej substancję za produkt uboczny.

2.1.2.11. Źródła emisji hałasu do środowiska.

2.1.2.11.1. Źródła emisji hałasu do środowiska typu budynek.

Lp.	Źródło hałasu	Poziom dźwięku A w odległości 1 m od ścian zewnętrznych wewnątrz pomieszczenia [dB(A)]	Czas pracy źródła hałasu [h]		
			I zmiana	II zmiana	III zmiana
1	Budynek kotłowni	85,0	8:00	8:00	8:00
2	Budynek absorberów I i II ciągu instalacji odsiarczania spalin, w którym znajduje się zespół pomp i sprężarek	85,0	8:00	8:00	8:00

Lp.	Źródło hałasu	Poziom dźwięku A w odległości 1 m od ścian zewnętrznych wewnątrz pomieszczenia [dB(A)]	Czas pracy źródła hałasu [h]		
			I zmiana	II zmiana	III zmiana
3	Budynek odziania hałasu i oczyszczania ścieków, w którym znajduje się filtr próżniowy oraz zespół pomp	75,0	8:00	8:00	8:00
4	Budynek gospodarki wodnej – stacja demineralizacji wody, w której znajduje się zespół pomp	85,0	8:00	8:00	8:00
5	Budynek pomp przy III ciągu instalacji odsierczania spalin, w którym znajduje się zespół pomp i sprężarek	85,0	8:00	8:00	8:00
6	Budynek kotłowni dla wytwornicy pary	85,0	8:00	8:00	8:00
7	Przepompownia ścieków przemysłowo - deszczowych	<80,0	8:00	8:00	8:00
8	Przepompownia osadów	<80,0	0:30	-	-

2.1.2.11.2. Źródła emisji hałasu do środowiska pracujące w otwartej przestrzeni.

Lp.	Źródło hałasu pracujące w otwartej przestrzeni	Poziom mocy akustycznej źródła hałasu [dB(A)]	Czas pracy źródła hałasu [h]		
			I zmiana	II zmiana	III zmiana
1	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 1 – nr 1	110	8:00	8:00	8:00
2	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 1 – nr 2	110	8:00	8:00	8:00
3	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 1 – nr 3	110	8:00	8:00	8:00
4	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 2 – nr 1	110	8:00	8:00	8:00
5	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 2 – nr 2	110	8:00	8:00	8:00
6	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 2 – nr 3	110	8:00	8:00	8:00
7	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 3 – nr 1	110	8:00	8:00	8:00
8	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 3 – nr 2	110	8:00	8:00	8:00
9	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 3 – nr 3	110	8:00	8:00	8:00
10	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 4 – nr 1	110	8:00	8:00	8:00
11	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 4 – nr 2	110	8:00	8:00	8:00
12	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 4 – nr 3	110	8:00	8:00	8:00
13	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 5 – nr 1	110	8:00	8:00	8:00
14	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 5 – nr 2	110	8:00	8:00	8:00
15	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 5 – nr 3	110	8:00	8:00	8:00

Lp.	Źródło hałasu pracujące w otwartej przestrzeni	Poziom mocy akustycznej źródła hałasu [dB(A)]	Czas pracy źródła hałasu [h]		
			I zmiana	II zmiana	III zmiana
16	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 6 – nr 1	110	8:00	8:00	8:00
17	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 6 – nr 2	110	8:00	8:00	8:00
18	Wentylator spalin kotła OP-650 nr 6 – nr 3	110	8:00	8:00	8:00
19	Wentylator wspomagający spalin IOS – I ciąg technologiczny – nr 1	108	8:00	8:00	8:00
20	Wentylator wspomagający spalin IOS – I ciąg technologiczny – nr 2	108	8:00	8:00	8:00
21	Wentylator wspomagający spalin IOS – II ciąg technologiczny – nr 1	108	8:00	8:00	8:00
22	Wentylator wspomagający spalin IOS – II ciąg technologiczny – nr 2	108	8:00	8:00	8:00
23	Wentylator wspomagający spalin IOS nowego III ciągu technologicznego – nr 1	108	8:00	8:00	8:00
24	Wentylator wspomagający spalin IOS nowego III ciągu technologicznego – nr 2	108	8:00	8:00	8:00
25	Chłodnia kominowa nr 1	126	8:00	8:00	8:00
26	Chłodnia kominowa nr 2	126	8:00	8:00	8:00
27	Chłodnia kominowa nr 3	126	8:00	8:00	8:00
28	Wentylatory OFA (6 x 2 sztuki)	95	8:00	8:00	8:00
29	Pompy dozujące (6 x 4 sztuki)	85	8:00	8:00	8:00
30	Pompy odśrodkowe (2 sztuki)	90	8:00	8:00	8:00
31	Wentylator spalin 01HNC10AN100	≤85	8:00	8:00	8:00
32	Wentylator spalin 01HNC20AN100	≤85	8:00	8:00	8:00
33	Wentylator spalin 01HNC30AN100	≤85	8:00	8:00	8:00
34	Dmuchawa powietrza rozrzedzającego 01HSG11AN001	≤85	8:00	8:00	8:00
35	Dmuchawa powietrza rozrzedzającego 01HSG12AN001	≤85	8:00	8:00	8:00
36	Zdmuchiwacz akustyczny 01HSF11BU001	≤85	8:00	8:00	8:00
37	Zdmuchiwacz akustyczny 01HSF12BU001	≤85	8:00	8:00	8:00
38	Zdmuchiwacz akustyczny 01HSF13BU001	≤85	8:00	8:00	8:00
39	Zdmuchiwacz akustyczny 01HSF14BU001	≤85	8:00	8:00	8:00
40	Zdmuchiwacz akustyczny 01HSF15BU001	≤85	8:00	8:00	8:00

Lp.	Źródło hałasu pracujące w otwartej przestrzeni	Poziom mocy akustycznej źródła hałasu [dB(A)]	Czas pracy źródła hałasu [h]		
			I zmiana	II zmiana	III zmiana
41	Zdmuchiwacz akustyczny 01HSF21BU001	≤85	8:00	8:00	8:00
42	Zdmuchiwacz akustyczny 01HSF22BU001	≤85	8:00	8:00	8:00
43	Zdmuchiwacz akustyczny 01HSF23BU001	≤85	8:00	8:00	8:00
44	Zdmuchiwacz akustyczny 01HSF24BU001	≤85	8:00	8:00	8:00
45	Zdmuchiwacz akustyczny 01HSF25BU001	≤85	8:00	8:00	8:00
46	Wentylator spalin 03HNC10AN100	≤85	8:00	8:00	8:00
47	Wentylator spalin 03HNC20AN100	≤85	8:00	8:00	8:00
48	Wentylator spalin 03HNC30AN100	≤85	8:00	8:00	8:00
49	Dmuchawa powietrza rozrzedzającego 03HSG11AN001	≤85	8:00	8:00	8:00
50	Dmuchawa powietrza rozrzedzającego 03HSG12AN001	≤85	8:00	8:00	8:00
51	Zdmuchiwacz akustyczny 03HSF11AT001	≤85	8:00	8:00	8:00
52	Zdmuchiwacz akustyczny 03HSF12AT001	≤85	8:00	8:00	8:00
53	Zdmuchiwacz akustyczny 03HSF13AT001	≤85	8:00	8:00	8:00
54	Zdmuchiwacz akustyczny 03HSF14AT001	≤85	8:00	8:00	8:00
55	Zdmuchiwacz akustyczny 03HSF15AT001	≤85	8:00	8:00	8:00
56	Zdmuchiwacz akustyczny 03HSF21AT001	≤85	8:00	8:00	8:00
57	Zdmuchiwacz akustyczny 03HSF22AT001	≤85	8:00	8:00	8:00
58	Zdmuchiwacz akustyczny 03HSF23AT001	≤85	8:00	8:00	8:00
59	Zdmuchiwacz akustyczny 03HSF24AT001	≤85	8:00	8:00	8:00
60	Zdmuchiwacz akustyczny 03HSF25AT001	≤85	8:00	8:00	8:00
61	Wentylator spalin 05HNC10AN100	≤85	8:00	8:00	8:00
62	Wentylator spalin 05HNC20AN100	≤85	8:00	8:00	8:00
63	Wentylator spalin 05HNC30AN100	≤85	8:00	8:00	8:00
64	Dmuchawa powietrza rozrzedzającego 05HSG11AN001	≤85	8:00	8:00	8:00
65	Dmuchawa powietrza rozrzedzającego 05HSG12AN001	≤85	8:00	8:00	8:00
66	Zdmuchiwacz akustyczny 05HSF11	≤85	8:00	8:00	8:00

Lp.	Źródło hałasu pracujące w otwartej przestrzeni	Poziom mocy akustycznej źródła hałasu [dB(A)]	Czas pracy źródła hałasu [h]		
			I zmiana	II zmiana	III zmiana
67	Zdmuchiwacz akustyczny 05HSF12	≤85	8:00	8:00	8:00
68	Zdmuchiwacz akustyczny 05HSF13	≤85	8:00	8:00	8:00
69	Zdmuchiwacz akustyczny 05HSF14	≤85	8:00	8:00	8:00
70	Zdmuchiwacz akustyczny 05HSF15	≤85	8:00	8:00	8:00
71	Zdmuchiwacz akustyczny 05HSF21	≤85	8:00	8:00	8:00
72	Zdmuchiwacz akustyczny 05HSF22	≤85	8:00	8:00	8:00
73	Zdmuchiwacz akustyczny 05HSF23	≤85	8:00	8:00	8:00
74	Zdmuchiwacz akustyczny 05HSF24	≤85	8:00	8:00	8:00
75	Zdmuchiwacz akustyczny 05HSF25	≤85	8:00	8:00	8:00
76	Pompy rozładunkowe (2 szt.)	60	1:00	-	-
77	Pompy podawcze (2 szt.)	54	8:00	8:00	8:00

2.1.2.12. Wytwornica pary.

Wytwornica pary - kocioł - ze zintegrowanym przegrzewaczem pary, wytwarzając parę przegrzaną na potrzeby rozruchu bloku, pracuje wyłącznie jako jednostka rozruchowa dla potrzeb bloku/bloków. Wytwornica pary będzie pracowała w momencie wyłączenia podstawowych mocy wytwórczych. Nie wpłynie ona na wzrost emisji zanieczyszczeń z instalacji, ze względu na fakt, że będzie pracowała tylko okresowo. Wytworzona w wytwornicy para, o żądanym ciśnieniu, wyprowadzona zostaje w kierunku estakady, do istniejącego rurociągu kolektora 1,7 MPa (Ø 160 mm). W miejscu włączenia rurociągu pary do istniejącego kolektora 1,7 MPa zabudowany jest pomost do obsługi armatury. Podczas rozruchu wytwornica pary pracować będzie do momentu uzyskania pary z kotła do zasilenia kolektorów międzyblokowych 1,7 MPa i 0,6 MPa.

Po wykonaniu tych czynności wytwornica będzie wyłączana. Eksploatacja wytwornicy ma na celu obniżenie kosztów eksploatacyjnych, poprzez zmniejszenie zużycia paliwa i energii elektrycznej na rozruchy kotłów OP-650. Wytwornica pary opalana jest lekkim olejem opałowym. Moc cieplna wytwornicy, liczona jako wprowadzona w paliwie, wynosi 18,5 MW_t.

Parametry wytwornicy pary:

- wydajność pary - 25 000 kg/h,

- ciśnienie pary $-1,7 \pm 0,1$ MPa,
- temperatura pary - od 255 do 270°C,
- sprawność: minimum 94,0%,
- moc cieplna kotła dla wydajności nominalnej ok. 17 350 kW.”

II. W części III. decyzji „Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii”, punkt 1. „Rodzaje i ilości substancji dopuszczone do wprowadzania do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji”, otrzymuje brzmienie:

„1. Rodzaje i ilości substancji dopuszczone do wprowadzania do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji.

1.1. Emitory bloków energetycznych K1, K2, K3, K4, K5, K6 (emitory E1, E2, E3).

1.1.1. Obowiązujące standardy emisyjne.

Dopuszczalna wielkość emisji dla chłodni kominowej nr 1 (odprowadzającej gazy z kotłów OP-650 nr 1 i 2), chłodni kominowej nr 2 (odprowadzającej gazy z kotłów OP-650 nr 3 i 4) oraz chłodni kominowej nr 3 (odprowadzającej gazy z kotłów OP-650 nr 5 i 6):

Emitowana substancja	Standard emisyjny [mg/m ³]*
Dwutlenek siarki	200
Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	200
Pył	20

* standardy emisyjne przy zawartości 6% tlenu w gazach odlotowych

1.1.2. Obowiązujące graniczne wielkości emisyjne.

Graniczne wielkości emisyjne dla chłodni kominowej nr 1 (odprowadzającej gazy z kotłów OP - 650 nr 1 i 2), chłodni kominowej nr 2 (odprowadzającej gazy z kotłów OP-650 nr 3 i 4) oraz chłodni kominowej nr 3 (odprowadzającej gazy z kotłów OP-650 nr 5 i 6):

Nr / Nazwa emitora	Emitowana substancja	Graniczne wielkości emisyjne	
		Średnioroczne [mg/Nm ³] ¹⁾	Średniodobowe [mg/Nm ³] ¹⁾
E1 (OP-650 K1, K2) E2 (OP-650 K3, K4) E3 (OP-650 K5, K6)	Tlenki azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu	150*	200
	Dwutlenek siarki	130	205
	Pył	8	14
	HCl	20 ²⁾	-
	HF	3	-

	Hg	0,004	-
	NH ₃	10	-

* - zgodnie z udzielonym odstępstwem do dnia 31.12.2031 r. obowiązuje wartość 200 mg/Nm³ dla kotłów OP-650 nr K2, K4 i K6

1. Dopuszczalne wielkości emisji (mg/Nm³) określone są dla gazu suchego przy znormalizowanej zawartości tlenu wynoszącej 6% dla paliw stałych, temperatury 273,15 K i ciśnienia 101,3 kPa.
2. Górna granica zakresu BAT-AEL wynosi 20 mg/Nm³ w następujących przypadkach: obiekty spalające paliwa, w których średnia zawartość chloru wynosi 1 000 mg/kg (suchej masy) lub jest wyższa.

Instalacja winna spełniać łącznie wymagania emisyjne określone zarówno standardami emisyjnymi jak i granicznymi wielkościami emisji.

1.1.3. Wskaźnikowa wielkość emisyjna.

Nr / Nazwa emitora	Substancja	Wskaźnikowa wielkość emisji (średnioroczna) [mg/Nm ³]
E1 (OP-650 K1, K2) E2 (OP-650 K3, K4) E3 (OP-650 K5, K6)	CO	140

1.1.4. Emitor E-11 (wytwornica pary – powiązana technologicznie z instalacją spalania paliw).

Standard emisyjny dla wytwornicy pary, z której gazy odprowadzane są do emitora E11, przy spalaniu lekkiego oleju opałowego:

Substancja	Standard emisyjny [mg/Nm ³]	
	Do 31 grudnia 2024 r.	Od dnia 1 stycznia 2025 r.
Pył	50	50
Dwutlenek siarki	850	350
Dwutlenek azotu	400	200

* - standardy emisyjne przy zawartości 3% tlenu w gazach odlotowych

1.1.5. Dopuszczalna roczna wielkość emisji substancji pyłowo-gazowych - instalacja energetycznego spalania paliw (łącznie z wytwornicą pary).

- Pył 326,04 Mg/rok;
- Dwutlenek siarki 5 558 Mg/rok;
- Dwutlenek azotu do 31.12.2031 r. - 7 481 Mg/rok,
od 01.01.2032 r. - 6 412 Mg/rok;
- HCl 855 Mg/rok;
- HF 128 Mg/rok;
- Hg 0,171 Mg/rok;
- CO 5 985 Mg/rok;
- NH₃ 427 Mg/rok.

1.2. Instalacje pomocnicze

1.2.1. Dopuszczalna wielkość emisji pyłu z 5 zbiorników buforowych popiołu

Emitor	Opis źródła emisji	Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
E4	Zbiornik buforowy popiołu nr 1	Pył zawieszony PM10	0,384
		Pył zawieszony PM2,5	0,192
E5	Zbiornik buforowy popiołu nr 2	Pył zawieszony PM10	0,384
		Pył zawieszony PM2,5	0,192
E6	Zbiornik buforowy popiołu nr 3	Pył zawieszony PM10	0,384
		Pył zawieszony PM2,5	0,192
E7	Zbiornik buforowy popiołu nr 4	Pył zawieszony PM10	0,384
		Pył zawieszony PM2,5	0,192
E8	Zbiornik buforowy popiołu nr 5	Pył zawieszony PM10	0,384
		Pył zawieszony PM2,5	0,192

1.2.2. Dopuszczalna wielkość emisji pyłu z 2 zbiorników mączki kamienia wapiennego

Emitor	Opis źródła emisji	Rodzaj substancji	Emisja dopuszczalna [kg/h]
E9	Zbiornik mączki kamienia wapiennego nr 1	Pył zawieszony PM10	0,2
		Pył zawieszony PM2,5	0,1
E10	Zbiornik mączki kamienia wapiennego nr 2	Pył zawieszony PM10	0,2
		Pył zawieszony PM2,5	0,1

1.2.3. Dopuszczalna wielkość emisji rocznej z instalacji pomocniczych (bez uwzględniania emisji pochodzącej z instalacji energetycznego spalania paliw oraz wytwornicy pary).

Dopuszczalna wielkość emisji pyłu PM10:

- zbiorniki buforowe popiołu 16,82 Mg/rok,
- zbiorniki mączki kamienia wapiennego 1,0 Mg/rok,

Dopuszczalna wielkość emisji pyłu PM2,5:

- zbiorniki buforowe popiołu 8,41 Mg/rok,
- zbiorniki mączki kamienia wapiennego 0,5 Mg/rok,

Dopuszczalna wielkość emisji zanieczyszczeń z układów pomocniczych

(tj. ze zbiorników buforowych popiołu i mączki kamienia wapiennego) wynosić będzie:

- pył – 17,82 Mg/rok,
- pył zawieszony PM10 – 17,82 Mg/rok,
- pył zawieszony PM2,5 – 8,91 Mg/rok.”

III. W części III. decyzji „Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii”, w punkcie 4. „Gospodarka odpadami”, podpunkt 4.1.4. „Miejsce i sposób magazynowania odpadów”, otrzymuje brzmienie:

„ 4.1.4. Miejsce i sposób magazynowania odpadów.

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Miejsce i sposób magazynowania
1	06 02 03*	Wodorotlenek amonu	Odpad (w przypadku powstania) po wytworzeniu odbierany jest przez przystosowany do tego środek transportu lub czasowo jest magazynowany w żelbetowym, podziemnym zbiorniku ścieków, a następnie odbierany przez przystosowany do tego środek transportu.
2	07 01 99	Inne niewymienione odpady	Odpad magazynowany w zbiorniku buforowym (magazynujący także wycieki z tac rozładunkowych i magazynowych) o pojemności 5 m ³ .
3	10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	Odpady nie podlegają magazynowaniu. Bezpośrednio po wytworzeniu w instalacji technologicznej ładowane są na środki transportu.
4	10 01 02	Popioły lotne z węgla	Odpady nie podlegają magazynowaniu. Bezpośrednio po wytworzeniu w instalacji technologicznej ładowane są na środki transportu.
5	10 01 21	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków inne niż wymienione w 10 01 20	Osady z oczyszczalni ścieków przy instalacji odsiarczania spalin powstają na prasach filtracyjnych i następnie magazynowane są w specjalnych kontenerach. Osady z końcowej oczyszczalni ścieków magazynowane są w 3 poletkach osadowych, o wymiarach 18,9 x 39,97 x 0,5 m i wysokości składowania osadów 0,4 m nad dnem i następnie w przyczepie do wywozu placaka.
6	13 01 10*	Mineralne oleje hydrauliczne niezawierające związków chlorowcoorganicznych	Odpady magazynowane są w szczelnym i oznakowanym zbiorniku, o pojemności 60 dm ³ , znajdującym się w magazynie olejowym zabezpieczonym przed dostępem osób nieupoważnionych. Pojemniki z olejami odpadowymi magazynowane są na szczelnej, betonowej, utwardzonej podłodze, zabezpieczonej przed zanieczyszczeniami i opadami atmosferycznymi. Zbiornik jest umieszczony w szczelnej beczce, umożliwiającej przejście całości zgromadzonego oleju zgodnie z wymaganiami Rozporządzenia w sprawie wymagań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie mają spełniać obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów. Miejsce to wyposażone jest w środki do zbierania ewentualnych wycieków tych odpadów. Środki do zbierania ewentualnych wycieków dostosowane się do ilości magazynowanych olejów odpadowych.
7	13 01 13*	Inne oleje hydrauliczne	Odpady magazynowane są w szczelnym i oznakowanym zbiorniku, o pojemności 60 dm ³ , znajdującym się w magazynie olejowym, zabezpieczonym przed dostępem osób nieupoważnionych. Pojemniki z olejami odpadowymi magazynowane są na szczelnej, betonowej utwardzonej podłodze, zabezpieczonej przed zanieczyszczeniami i opadami atmosferycznymi. Zbiornik umieszczony jest w szczelnej beczce, umożliwiającej przejście całości

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Miejsce i sposób magazynowania
			zgromadzonego oleju, zgodnie z wymaganiami Rozporządzenia w sprawie wymagań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie mają spełniać obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów. Miejsce to wyposażone jest w środki do zbierania ewentualnych wycieków tych odpadów. Środki do zbierania ewentualnych wycieków dostosowane są do ilości magazynowanych olejów odpadowych.
8	13 02 05*	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	Odpady magazynowane są w szczelnym i oznakowanym zbiorniku, o pojemności 40 000 dm ³ , znajdującym się przy magazynie olejowym zabezpieczonym przed dostępem osób nieupoważnionych. Pojemność autonomicznej i szczelnej instalacji wyłapującej olej umożliwia przejęcie całości zgromadzonego oleju w przypadku awarii.
9	13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	Odpady magazynowane są w szczelnym i oznakowanym zbiorniku, o pojemności 40 000 dm ³ , znajdującym się przy magazynie olejowym, zabezpieczonym przed dostępem osób nieupoważnionych. Pojemność autonomicznej i szczelnej instalacji wyłapującej olej umożliwia przejęcie całości zgromadzonego oleju w przypadku awarii.
10	13 03 07*	Mineralne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła niezawierające związków chlorowcoorganicznych	Odpady magazynowane są w szczelnym i oznakowanym zbiorniku, o pojemności 1 000 dm ³ , znajdującym się w magazynie olejowym, zabezpieczonym przed dostępem osób nieupoważnionych. Zbiornik z olejami odpadowymi umieszczony jest na betonowej, utwardzonej podłodze, zabezpieczonej przed zanieczyszczeniami i opadami atmosferycznymi. Miejsce to wyposażone jest w środki do zbierania ewentualnych wycieków tych odpadów. Środki do zbierania ewentualnych wycieków dostosowane są do ilości magazynowanych olejów odpadowych. Rozwiązaniem ograniczającym rozlewisko w przypadku awarii i wycieku jest wyprofilowana posadzka pomieszczenia magazynu wraz z umieszczonymi w jej zagłębieniach kratkami odpływowymi, umożliwiającą spływ całego wycieku analizowanego zbiornika do autonomicznej i szczelnej instalacji, wyłapującej olej, o pojemności co najmniej 1,1 m ³ (110% zbiornika IBC, o poj. 1 m ³).
11	13 03 08*	Syntetyczne oleje i ciecze stosowane jako elektroizolatory oraz nośniki ciepła inne niż wymienione w 13 03 01	Odpady magazynowane są w szczelnym i oznakowanym zbiorniku, o pojemności 1 000 dm ³ , znajdującym się w magazynie olejowym, zabezpieczonym przed dostępem osób nieupoważnionych. Zbiornik z olejami odpadowymi umieszczony jest na betonowej, utwardzonej podłodze, zabezpieczonej przed zanieczyszczeniami i opadami atmosferycznymi. Miejsce to wyposażone jest w środki do zbierania ewentualnych wycieków tych odpadów. Środki do zbierania ewentualnych wycieków dostosowane są do ilości magazynowanych olejów odpadowych. Istniejącym rozwiązaniem ograniczającym rozlewisko w przypadku awarii

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Miejsce i sposób magazynowania
			i wycieku jest wyprofilowana posadzka pomieszczenia magazynu, wraz z umieszczonymi w jej zagłębieniach kratkami odpływowymi, umożliwiającą spływ całego wycieku analizowanego zbiornika do autonomicznej i szczelnej instalacji, wyłapującej olej, o pojemności co najmniej 1,1 m ³ (110% zbiornika IBC, o poj. 1 m ³).
12	19 08 01	Skratki	Magazynowane w szczelnym zamykanym i oznakowanym pojemniku lub kontenerze, na terenie oczyszczalni ścieków.
13	19 08 02	Zawartość piaskowników	Magazynowane na poletku osadczym, na terenie oczyszczalni ścieków.
14	19 08 10*	Tłuszcze i mieszaniny olejów z separacji olej/woda inne niż wymienione w 19 08 09	Odpady magazynowane są w szczelnym, podziemnym zbiorniku na terenie oczyszczalni ścieków.
15	19 09 01	Odpady stałe ze wstępnej filtracji i skratki	Magazynowane w osadniku, o pojemności 1 200 m ³ , na terenie ujęcia wody.
16	19 09 03	Osady z dekarbonizacji wody	Odpady bezpośrednio po powstaniu kierowane są do instalacji odsiarczania spalin jako dodatek do sorbentu.
17	19 09 05	Nasycone lub zużyte żywice jonowymienne	Magazynowane w oznakowanych pojemnikach, o pojemności 1 m ³ , w pomieszczeniach stacji demineralizacji lub na wyznaczonym miejscu, na terenie stacji uzdatniania wody.

”

IV. Część VII. decyzji „Zobowiązuje się TAURON Wytwarzanie S.A. do:” otrzymuje brzmienie:

„VII. Zobowiązuje się TAURON Wytwarzanie S.A. do:

1. Archiwizowania danych dotyczących monitoringu środowiska i kontroli eksploatacji instalacji, ustalonych w punkcie V. decyzji, zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie.
2. Przedkładania Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz organowi właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego sprawozdania z wykonywanych pomiarów, w terminach zgodnych z obowiązującymi przepisami.
3. Przeprowadzania jeden raz na dwa lata badania składu frakcyjnego pyłu emitowanego z instalacji, z określeniem udziału frakcji PM₁₀ oraz frakcji PM_{2,5}. Sprawozdanie z badania należy przekazać do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia otrzymania sprawozdania.
4. Przedkładania organowi właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach

sprawozdań z wykonywanych pomiarów emisji substancji do powietrza z instalacji pomocniczej, w terminie 30 dni od dnia zakończenia wykonania sprawozdania z pomiaru.

5. Okresowego, tj. raz w roku, przedkładania sprawozdania z przeprowadzonych działań, mających na celu doprowadzenie instalacji do spełniania granicznych wielkości emisji do organu ochrony środowiska oraz do Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Katowicach.
6. Przedkładania Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz organowi właściwemu do wydania pozwolenia zintegrowanego do 30 kwietnia każdego roku, corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu, zgodnie z tabelą zamieszczoną na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego.
7. Utrzymywania w należyтым stanie technicznym urządzeń służących do wprowadzania ścieków do środowiska, w tym wylotu do rzeki Przemszy.
8. Utrzymywania w należyтым stanie technicznym i konserwacja skarp koryta rzeki Przemszy na odcinku 45 m, tj. 15 m powyżej i 30 m poniżej wylotu do rzeki Przemszy.
9. Prowadzenia pomiarów jakości wód rzeki Przemszy powyżej i poniżej miejsca zrzutu ścieków, w zakresie następujących wskaźników zanieczyszczeń: odczyn pH, BZT5, ChZT5, zawiesiny ogólne, chlorki, siarczany, azot azotanowy, fosfor ogólny, fenole lotne, węglowodory ropopochodne, sód, cynk, ołów, kadm, rtęć, chrom ogólny, nikiel, miedź, srebro, bar, bor, wanad, arsen, molibden, kobalt; z częstotliwością dwa razy na rok, w punktach:
 - powyżej miejsca zrzutu ścieków - w km 19+152 cieku (na działce o numerze ewidencyjnym 125 w Jaworznie),
 - poniżej miejsca zrzutu ścieków - w km 18+550 cieku (na działce o numerze ewidencyjnym 125 w Jaworznie).
10. Przedkładania corocznej informacji oraz sprawozdań z wykonywanych pomiarów za pomocą ePUAP lub na elektronicznym nośniku danych (bez wersji papierowej), opisanych odpowiednio treścią: „dotyczy: „OE.PZ.INFORMACJA_COROCZNA_20” lub „OE.PZ.POMIARY_20”.”

V. Pozostałe punkty decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

I. Uzasadnienie faktyczne

Decyzją z dnia 6 czerwca 2024 r. nr 2000/OE/2024, Marszałek Województwa Śląskiego dokonał ujednolicenia tekstu pozwolenia zintegrowanego, udzielonego decyzją Marszałka Województwa Śląskiego nr 3005/OS/2008 z dnia 21 listopada

2008 (ze zm.) dla instalacji spalania paliw, zlokalizowanej na terenie zakładu TAURON Wytwarzanie S.A. – Oddział Elektrownia Jaworzno w Jaworznie – Elektrownia III przy ul. Promiennej 51, dla której prowadzącym instalację jest TAURON Wytwarzanie S.A. z siedzibą w Jaworznie (NIP: 632-17-92-812, REGON: 276854946).

Decyzja ta została następnie zmieniona decyzją Marszałka Województwa Śląskiego nr 113/OE/2025 z dnia 9 stycznia 2025 roku.

W dniu 24 marca 2025 r. Marszałek Województwa Śląskiego otrzymał wniosek Strony, o zmianę warunków ww. pozwolenia zintegrowanego.

W treści wniosku Strona wskazała, że zmiany zapisów pozwolenia zintegrowanego są związane z koniecznością aktualizacji informacji, wynikających z ogólnej sytuacji energetyki konwencjonalnej.

Strona w załączeniu do wniosku przedłożyła wymagane informacje i materiały, w tym :

- 1) zaświadczenia i oświadczenia o niekaralności wszystkich osób uprawnionych do reprezentowania spółki zgodnie z KRS, w myśl art. 184 ust. 4 pkt 7 ustawy POŚ oraz art. 42 ust 3a pkt 1 i 2 ustawy o odpadach,
- 2) operat przeciwpożarowy, zawierający warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów TAURON Wytwarzanie S.A. – Oddział Elektrownia Jaworzno w Jaworznie – Elektrownia III przy ul. Promiennej 51, wraz z postanowieniem Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Katowicach nr MZ.5268.8.2025.PM, z dnia 2 września 2025 roku;
- 3) potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej za zmianę pozwolenia zintegrowanego.

Przedmiotowa instalacja kwalifikuje się do rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, zgodnie z ust. 1 pkt 1 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. *w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości* (Dz.U. z 2014 poz. 1169), a także do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz.U. poz. 1839 z późn. zm.).

Po dokonaniu wstępnej analizy podania organ stwierdził, że:

- 1) jest właściwy do jego rozpoznania, zgodnie z art. 378 ust. 2a ustawy POŚ;
- 2) wniosek spełnia wymogi formalne, określone w art. 208 ustawy POŚ;

- 3) wnioskowana zmiana nie stanowi istotnej zmiany instalacji, rozumianej jako zmiana sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowa, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy POŚ.

Mając powyższe na względzie, organ przystąpił do rozpatrzenia wniosku.

II. Przebieg postępowania administracyjnego

Zgodnie z zapisem art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k tiret pierwsze ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.), dane dotyczące wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych.

Zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 209 ustawy POŚ, zapis wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego (wraz z uzupełnieniami) w wersji elektronicznej, został przesłany ministrowi właściwemu do spraw klimatu.

Marszałek Województwa Śląskiego, prowadząc postępowanie dotyczące zmiany pozwolenia zintegrowanego, wezwał Stronę do złożenia wyjaśnień i uzupełnień pismem z dnia 11 kwietnia 2025 r. znak: OE-WS-PZ.KW-00558/25, z dnia 16 września 2025 r. znak: OE-WS-PZ.KW-01254/25.

Strona złożyła wyjaśnienia i uzupełnienia do przedmiotowego wniosku pismami z dnia 1 lipca 2025 r., z dnia 31 lipca 2025 r., z dnia 8 września 2025 r., z dnia 24 września 2025 r., z dnia 21 października 2025 r.

W toku przedmiotowego postępowania, zgodnie z art. 183c ust. 1 oraz ust. 2 ustawy POŚ, pismem z dnia 16 września 2025 roku, znak: OE-WS-PZ.KW-01253/25, Marszałek Województwa Śląskiego wystąpił do Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Jaworznie o przeprowadzenie kontroli przedmiotowej instalacji, w tym miejsc magazynowania odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1587 z późn. zm., dalej: ustawa o odpadach), oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c tej ustawy.

W odpowiedzi na powyższe, Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w Jaworznie, w postanowieniu z 24 października 2025 roku, znak: MZ.0760.6.2025.PM, pozytywnie zaopiniował spełnienie wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. – Oddział Elektrownia Jaworzno w Jaworznie - Elektrownia III przy ul. Promiennej 51, oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej

zawartymi w operacji przeciwpożarowym uzgodnionym postanowieniem Komendanta Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Jaworznie, znak MZ.5268.8.2025.PM, z dnia 2 września 2025 roku.

Pismami z dnia 6 maja 2025 r. znak: OE-WS-PZ.KW-00640/25, z dnia 14 sierpnia 2025 r. znak: OE-WS-PZ.KW-01173/25, z dnia 29 września 2025 r. znak: OE-WS-PZ.KW-01329/25 oraz z dnia 17 grudnia 2025 r. znak: OE-WS-PZ.KW-01665/25, Strona została zawiadomiona o niezakończonym w terminie, nowym terminie załatwienia sprawy, przyczynach tego stanu rzeczy oraz pouczone o prawie do wniesienia ponaglenia, zgodnie z art. 36 § 1 Kpa.

W związku z ustaleniem, że pobór wód powierzchniowych następuje z rzeki Białej Przemszy, a ścieki produkcyjne wraz z wodą opadową z zawieszin olejów po oczyszczeniu w zakładowej oczyszczalni ścieków są odprowadzane do wód powierzchniowych, organ stwierdził, że Stroną postępowania jest również Zarząd Zlewni w Katowicach.

Pismami z dnia 17 lutego 2026 r., znak: OE-WS-PZ.KW-00206/26 oraz znak: OE-WS-PZ.KW-00207/26 organ, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, zawiadomił Strony postępowania, że przed wydaniem decyzji mają prawo do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie siedmiu dni, licząc od dnia jego doręczenia. Strony nie wniosły uwag do sprawy we wskazanym terminie.

III. Uzasadnienie prawne

Zgodnie z art. 180 ustawy POŚ, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, wytwarzanie odpadów jest dozwolona po uzyskaniu pozwolenia, jeżeli jest ono wymagane.

Powyższy przepis ustanawia generalną zasadę, zgodnie z którą prowadzenie pewnego rodzaju działalności, powodującej określone skutki dla środowiska, wymaga uzyskania zgody organu administracji. Jak wskazuje NSA, *„Obowiązek uzyskania pozwolenia jest konsekwencją przede wszystkim tego, że środowisko jest istotnym elementem procesów gospodarczych, w kontekście użytkowania jego zasobów oraz powodowania emisji, która może przekształcić się w zanieczyszczenie”* (wyrok NSA z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt II OSK 1224/18). Działalność, o której stanowi ww. przepis to eksploatacja instalacji, natomiast skutki – to emisja do środowiska substancji, które je zanieczyszczają. Nie każda jednak tego rodzaju działalność wymaga uzyskania pozwolenia. Zgoda organu jest bowiem konieczna wyłącznie wtedy, gdy ustawodawca, w sposób wyraźny, nałoży obowiązek jej otrzymania.

Pozwolenia, o których stanowi art. 180 ustawy POŚ, są nazywane w doktrynie pozwoleniami emisyjnymi. Katalog tych pozwoleń został określony w art. 181 ust. 1

ustawy POŚ. Jednym z nich jest pozwolenie zintegrowane (art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy POŚ).

Ideą pozwolenia zintegrowanego jest kompleksowe zarządzanie emisjami do środowiska. Ujmuje ono bowiem swoją treścią całość oddziaływań na środowisko i zastępuje wszelkie pozwolenia sektorowe i ewentualne inne decyzje o charakterze reglamentacyjnym, związane z ochroną środowiska, a wymagane w związku z eksploatacją określonych instalacji (tak: *Prawo Ochrony Środowiska. Komentarz, pod red. nauk. M. Górskiego*, wyd. C.H. Beck, Legalis).

W myśl art. 201 ust. 1 ustawy POŚ, pozwolenia zintegrowane wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych. Zgodnie natomiast z art. 201 ust. 2 ustawy POŚ, minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Jak wynika z powołanych przepisów, uzyskanie pozwolenia zintegrowanego jest konieczne wyłącznie w przypadku prowadzenia ściśle określonych instalacji, tj. tylko takich, które zostały enumeratywnie wskazane w ww. rozporządzeniu wykonawczym. Aktualnie katalog takich instalacji określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169). Innymi słowy, jeżeli dany podmiot zamierza eksploatować instalację, która wpisuje się w katalog, określony w rozporządzeniu, ma obowiązek uzyskać pozwolenie zintegrowane (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt II SA/OI 443/19). Co ważne, pozwolenie zintegrowane, mimo że – w istocie rzeczy – zastępuje tzw. pozwolenia sektorowe (por. art. 182 i art. 211 ust. 1 ustawy POŚ), to nie może być przez nie zastępowane (analogicznie: wyrok WSA w Lublinie z dnia 13 września 2010 r., sygn. akt II SA/Lu 205/10).

Pozwolenie zintegrowane wydaje, w drodze decyzji, na wniosek prowadzącego instalację, organ ochrony środowiska (art. 183 ust. 1 w zw. z art. 184 ust. 1 ustawy POŚ).

System organów ochrony środowiska został określony w art. 376 i nast. ustawy POŚ. Jak wynika z art. 376 pkt 2b ustawy POŚ, jednym z organów ochrony środowiska jest marszałek województwa. Jego kompetencje określa art. 378 ust. 2a ustawy POŚ. Zgodnie z tym przepisem, marszałek województwa jest właściwy w sprawach:

- 1) przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1;
- 3) pozwolenia na wytworzenie odpadów i pozwolenia zintegrowanego dla instalacji komunalnych, o których mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach;
- 4) których mowa w art. 237 i art. 362 ust. 1-3, w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że marszałek województwa jest właściwy do udzielania tylko niektórych pozwoleń zintegrowanych. Instalacja będąca przedmiotem takiego pozwolenia musi stanowić bowiem albo przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo być instalacją komunalną, o której mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.

Katalog przedsięwzięć, mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., poz. 1839).

Treść pozwolenia zintegrowanego wyznacza zasadniczo art. 211 ust. 1 ustawy POŚ, wskazując, że pozwolenie zintegrowane spełnia wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4 (tj. pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz pozwolenia na wytworzenie odpadów), pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Dodatkowe elementy pozwolenia zintegrowanego zostały określone w art. 211 ust. 3-9 ustawy POŚ, a także w art. 202 ust. 1-6 ustawy POŚ.

Pozwolenia zintegrowane wydawane są, co do zasady, na czas nieoznaczony (art. 188 ust. 1 ustawy POŚ). Trzeba jednak zauważyć, że dotyczą one instalacji, które są cały czas eksploatowane oraz zmieniają się w czasie. Stąd też ustawodawca przewidział możliwość zmiany pozwoleń zintegrowanych, odstępując tym samym od ogólnej zasady trwałości decyzji administracyjnych, określonej w art. 16 KPA. Podstawą dokonania zmiany pozwolenia zintegrowanego są zasadniczo przepisy art. 192 ustawy POŚ w zw. z art. 163 KPA (analogicznie: wyrok NSA z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt: II OSK 821/18). Pierwszy z tych przepisów stanowi,

że przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków. Zgodnie natomiast z art. 163 KPA, organ administracji publicznej może uchylić lub zmienić decyzję, na mocy której strona nabyła prawo, także w innych przypadkach oraz na innych zasadach niż określone w niniejszym rozdziale, o ile przewidują to przepisy szczególne.

Oprócz tego należy zwrócić uwagę na art. 214 ust. 4 i ust. 5 ustawy POŚ, zgodnie z którymi:

- wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zawiera dane, o których mowa w art. 184 i art. 208, mające związek z planowanymi zmianami;
- decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego określa wymagania, o których mowa w art. 188 i art. 211, mające związek z planowanymi zmianami.

Przepisy te, korespondując z powołanymi wyżej art. 192 ustawy POŚ oraz art. 163 KPA, precyzyjnie określają, zarówno zakres wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, jak i treść decyzji o zmianie takiego pozwolenia.

Biorąc zatem pod uwagę:

- rodzaj instalacji, będącej przedmiotem wniosku;
- zakres przedmiotowy wniosku;

organ stwierdza, że przedmiotowy wniosek należy rozpoznać w oparciu o wyżej wskazane przepisy.

IV. Uzasadnienie szczegółowe

W wyniku analizy merytorycznej treści podania oraz zgromadzonego w sprawie całokształtu materiału dowodowego, pod kątem zgodności z przepisami prawa materialnego w zakresie ochrony środowiska, organ przychylił się do wniosku Strony i niniejszą decyzją dokonał zmian pozwolenia zintegrowanego, w części:

- I. Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji;
- II. Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii;
- III. Zobowiązuje się TAURON Wytwarzanie S.A. do:.

Dokonane niniejszą decyzją zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego odnoszą się do następujących zagadnień:

1. Kwestie ogólne;
2. Ochrona powietrza;
3. Gospodarka odpadami.

Ad. 1

Zmiana pozwolenia zintegrowanego związana jest z koniecznością aktualizacji zapisów pozwolenia zintegrowanego, wynikających z ogólnej sytuacji energetyki konwencjonalnej.

W części I „Rodzaj i parametry eksploatacyjne instalacji”, w punkcie 2.1.2.1. „Instalacja odsiarczania spalin”, zmiana wynika z faktu, że całość wytworzonego gipsu (produktu) jest na bieżąco odbierana przez odbiorców, a istniejący magazyn gipsu znajdujący się na terenie TAURON Wytwarzanie S.A. Oddział Elektrownia Jaworzno – Elektrownia III w Jaworznie zapewnia wystarczającą rezerwę eksploatacyjną.

Ad. 2

Zmiany wprowadzone w zakresie ochrony powietrza, nie spowodują zmiany w funkcjonowaniu instalacji oraz nie wpłyną na wzrost emisji substancji lub energii do środowiska.

Biorąc pod uwagę zwiększenie czasu pracy zbiorników buforowych popiołu z 4850 h/rok do 8760 h/rok (dotyczy emitatorów: E4, E5, E6, E7, E8) oraz związane z tym zwiększenie emisji rocznej pyłu zawieszonego PM10 i pyłu zawieszonego PM2,5 do powietrza (a tym samym zwiększenie emisji pyłu z instalacji/układów pomocniczych), operator instalacji zawnioskował o przeprowadzenie postępowania kompensacyjnego w zakresie pyłu zawieszonego PM10 i pyłu zawieszonego PM2,5, zgodnie z wymaganiami art. 225 ust. 1 ustawy POŚ. Postępowanie kompensacyjne zostało przeprowadzone z uwzględnieniem istniejącej instalacji spalania paliw TAURON Wytwarzanie S.A. – Oddział Elektrownia Jaworzno – Elektrownia III.

Wzrost emisji rocznej pyłu z instalacji pomocniczej (zbiorników buforowych popiołu), został skompensowany odpowiednią redukcją emisji rocznej pyłu z instalacji energetycznego spalania paliw (postępowaniem kompensacyjnym zostały objęte źródła emisji spalania paliw, tj. emitory: E1, E2 i E3).

Przedstawione w dokumentacji wnioskowej obliczenia rozprzestrzeniania substancji w powietrzu, uwzględniające zmianę czasu pracy poszczególnych źródeł emisji substancji do powietrza wykazały, że przy zachowaniu parametrów i miejsc wprowadzania substancji do powietrza, eksploatacja instalacji zlokalizowanych na terenie zakładu nie będzie powodowała przekroczeń standardów jakości powietrza określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 845) oraz wartości stężeń substancji określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

Dodatkowo, Spółka zawnioskowała o zmianę pozwolenia w zakresie częstotliwości prowadzenia badań składu frakcyjnego pyłu emitowanego z instalacji z określeniem udziału frakcji PM10 z częstotliwością 2 serie w roku, na: 1 raz na 2 lata oraz

rozszerzając zakres prowadzonych badań o określenie udziału frakcji PM_{2,5}.
Mając na uwadze powyższe organ przychylił się do wniosku Strony.

Biorąc pod uwagę powyższe, w niniejszej decyzji organ dokonał zmiany zapisów w części I. w punkcie 2.1.2.9.1. obowiązującego pozwolenia zintegrowanego, zawierającego opis źródeł emisji z instalacji energetycznego spalania paliw oraz instalacji powiązanych technologicznie z instalacją spalania paliw – wytwornicy pary oraz w punkcie 2.1.2.9.2. pozwolenia zawierającym opis pozostałych źródeł emisji, poprzez zmianę czasu pracy wytwornicy pary, a także czasu pracy emitatorów zbiorników buforowych popiołu. W części III. pozwolenia zintegrowanego uaktualniono zapisy w punkcie 1.1.5. pozwolenia, poprzez zmniejszenie dopuszczalnej wielkości rocznej pyłu wprowadzanego do powietrza, w związku z przeprowadzoną kompensacją wewnętrzną na rzecz zwiększonej emisji pyłu z instalacji pomocniczych. W rozdziale tym zmieniono również zapisy punktu 1.2.3., poprzez określenie nowej dopuszczalnej wielkości emisji rocznej pyłu, w tym pyłu zawieszonego PM₁₀ i pyłu zawieszonego PM_{2,5}, wynikającą ze zwiększenia czasu pracy emitatorów zbiorników buforowych popiołu. W części VII. w punkcie 3, zgodnie z wnioskiem Strony oraz w oparciu o art. 151 i art.188 ust. 3 pkt 5 POŚ zmieniono częstotliwość i zakres wykonywania badań składu frakcyjnego pyłu emitowanego z instalacji.

Ad. 3

Zmiana pozwolenia zintegrowanego w zakresie gospodarki odpadami wynika z doprecyzowania zapisów, dotyczących sposobu magazynowania olejów odpadowych oraz nasyconych lub zużytych żywic jonowymiennych, do aktualnego operatu przeciwpożarowego, sporządzonego w czerwcu 2025 r. przez rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych legitymującego się uprawnieniami numer xxxxxxxxxxxx znak, uzgodnionego postanowieniem Komendanta Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Jaworznie znak MZ.5268.8.2025.PM z dnia 2 września 2025 roku oraz zatwierdzonego postanowieniem Komendanta Miejskiej Państwowej Straży Pożarnej w Jaworznie z 24 października 2025 roku znak: MZ.0760.6.2025.PM.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym organ zważył, co następuje.

W stanie faktycznym sprawy, biorąc pod uwagę przepisy prawa materialnego, zaistniała konieczność zmiany udzielonego pozwolenia zintegrowanego. Strona przedłożyła podanie w tym zakresie, które spełnia wymogi formalne. Po zbadaniu podania organ stwierdził, że wnioskowane zmiany są zgodne z przepisami szczególnymi, dotyczącymi ochrony środowiska.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 Kpa, od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Śląskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z 127a KPA, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Przedłożono dowód wniesienia opłaty skarbowej w wysokości 502,75 PLN. Opłaty dokonano na konto Urzędu Miejskiego w Katowicach.

Podpisano: Z upoważnienia Marszałka Województwa Śląskiego;

Grzegorz Januszek; Zastępca Dyrektora
[Departament Ochrony Środowiska, Ekologii i Opłat Środowiskowych \(OE\)](#)